

Rohatecká obec

5/2012

XVI. ROČNÍK

Úvodem

Je čas vinobraní a burčáku, čas pouštění draků a vybírání či zdobení dýní. Malířská paleta podzimních barev obohacuje svojí krásou naše pohledy. Kolik asi z těchto emočních pocitů zůstane v každém z nás i nadále a nepropadne ihned v zapomnění?

Máme za sebou letošní hody a hodky a před sebou slavnostní výročí 100 let od vysvěcení rohateckého kostela. K oběma silným tématům najdete na stránkách tohoto čísla bohatý materiál.

Za dveřmi jsou volby do zastupitelstev krajů. Politické strany a hnutí se ucházejí o naši přízeň. V současné době máme výročí 800 let od vydání Zlaté buly sicilské. Potřeba stvrzení českého státu ve Svaté říši římské, jeho suverenity, se nám může zdát být symbolická v době, kdy evropská unie prochází "zátěžovými zkouškami".

Vpravdě doba je svým tempem natolik zrychlená a inovativní, že se člověk nestačí ani divit. Měli jsme tu prohibici, v Praze se hraje ruská kontinentální hokejová liga a plastové pistolky s kuličkami o velikosti antiperel frčí na své mediální vlně. Chlapi si v hospodách před vypitím zapalovali panáky, aby viděli spásnou modrou barvu plamene a vystříhali se červené či oranžové. A to není prosím, jak jistě víte, skrytá narážka na naše parlamentní strany.

V jedné rozhovorů s umírajícími, kteří se loučí se životem, se opakují pocity lítosti. Lítosti vyjádřené podmiňovacím způsobem. Kdybych mohl být šťastnějším, kdybych nežil podle dru-

hých, kdybych mohl žít podle sebe, kdybych tolik nepracoval... Může nás to inspirovat, chceme-li.

To sovětští vědci, proniknuvši v dobách studené války na poloostrově Kola svým vrtem do hloubky rekordních 12 kilometrů, se nestačili divit. Jednoho dne vytáhli poničený vrták a ucítili závan teplého vzduchu. Tepelnou sondou naměřili přes jedenáct set stupňů Celsia. Pak spustili v ohnivzdorném pouzdře dolů mikrofon, který zaznamenal bolestný lidský křik vycházející z nitra země. Nazývali to také sténáním milionů mučených lidí. Asi se dnes již nedovíme, jak to doopravdy bylo, ale pravděpodobné je, že dělníci na vrtné soupravě nebyli tenkrát stíženi prohibicí.

Čínský lesní dělník Li Zhiwei, ten zase našel 48 centimetrů dlouhou žízalu a u svého domu se s ní nechal fotit a prohlášoval, že si ji nechá jako domácího mazlíčka. Asi mu nikdo chudákoví neřekl, že žízaly občas taky zmizí v půdě, aby ji převrstvovaly a provzdušňovaly. Co by asi dal za to, mít papouška 55 let. Právě v tomto věku zemřel nejstarší domestikovaný papoušek světa. Když skonal, zvolal ze své klece „nashle“, aby pozdravil svou devětaosmdesátiletou majitelku, když si šla večer lehnout.

To u naší obce, kde se opravuje most přes železnici, nemáme sice ani tak dlouhou žízalu či starého papouška, ale zato semafony a dopravní omezení, se kterými se ještě budeme několik měsíců pravidelně potkávat cestou do Strážnice. Pak jsou tu omezení, která nám nedal nikdo jiný než

my sami sobě. Omezení v podobě potřeby ničit majetek, který nám nepatří....

Rohatečtí čápi, kteří jsou konzervativní a dávají stále přednost kvalitním zděným komínům, jsou již v Africe. Budou přicházet první mrazíky a začneme vyhřívat svá obydlí. Popřejme si navzájem, ať teplo rodinného krbu spojené s pohodou a klidem dokážeme přenést i na své bližní.

*Stanislav Zela
šéfredaktor*

Z obsahu

Postřehy	2
Osobní zprávy	2
Z historie	6
Školství	7
Kultura	15
Spolky	20
Sport	25

Postřehy

Mimořádné hrdinství prokázali ti, kdo způsobili spoušť na schodišti u vchodu do základní školy. V sobotu ráno našly děti své nápadité a roztomilé výtvary z dýní rozdřipané a poházené kolem. Jsou lidé, kteří vědí, kdo to způsobil. Více ukáže i monitorovací systém.

O týden později opět vandalové u školy řádili. Zničili poštovní schránku a rozbili okno. O nepořádku před vchodem do školní jídelny nemluvě. Rodiče, víte, čím se baví vaše děti přes víkend!!!

Mimořádný nepořádek se v posledních měsících objevuje také u kontejnerů na odpad umístěných u podjezdu železniční trati na Soboňkách. Tyto nádoby jsou určeny pouze pro směsný komunální odpad občanů Soboňek, majících své domky za podjezdem, protože vůz odvozdové firmy se k nim nedostane. Odpad povalující se kolem kontejnerů patří na sběrné místo na Kolonii, případně na sběrný dvůr v obci.

Tím více si všímáme všech, kteří se starají o prostor před svým domem a mnohdy neváhají udržovat i cizí pozemek. Děkujeme a vážíme si vás.

Svozová firma Megawaste bude spolu s PET lahvemi svážit i obaly TetraPack. Pytle odlišné barvy pro tento druh odpadů budou rozdány do domácností v listopadu letošního roku.

(LH)

Osobní zprávy

NAROZENÍ květen - září 2012

Stella Semerádová
Jan Ryba
Matěj Vrto
William Kryštof Janoviček
Dominik Polášek
Nelly Kvaltinová
Matylda Březovičová
Alžběta Marie Hasíková
Tibor Ondruš

Vítání nových občánků

Obec Rohatec připravuje na sobotu 27. října 2012 slavnostní přivítání nově narozených dětí v obřadní síni obecního úřadu. Kdo z rodičů má zájem o přivítání svého dítěte, ať se přihlásí na matrice do 19. 10. 2012.

Podzimní pranostiky

Ozve-li se v září hrom, bude zavát každý strom.

Spadne-li v říjnu listí, bude mokrá zima.

Svatý František – v poledne košile, ráno kožíšek.

Když na dušičky jasné počasí panuje, příchod zimy to oznamuje.

ÚMRTÍ červenec – září 2012

Jan Kuchaříč	67 let	Budovatelská
Jaroslava Šticová	80 let	Slovácká
Ladislav Chalupa	86 let	Budovatelská
Marie Káčerková	90 let	Tovární

SŇATKY květen – červenec 2012

Mimo obec byla uzavřena 3 manželství, v obci 1.
Se souhlasem zveřejňujeme:

Pavel Moudrý a Lenka Křivonožková

ZLATÉ SVATBY

Marie a Ludvík Veselí
Jarmila a František Koneční

Blahopřejeme!

Zamyšlení staré ženy na sklonku života

Když v Ashludiově nemocnici poblíž Dundee ve Skotsku na oddělení pro dlouhodobě nemocné zemřela

ilustrační foto

stará žena, personál nemocnice našel mezi jejími věcmi i tuto báseň, kterou napsala. Tak se jim zalíbila, že ji opsali a ta putovala po celé nemocnici dál a ještě dál. Měla by se stát povinným studijním materiálem nejen pro zdravotnický personál!!!

Mladá dívka je pořád ve mně

Poslyšte sestro, když na mne hledíte, řekněte, koho to před sebou vidíte.

Ach ano, je to jen ubohá stařena s divnými očima a napůl šílená.

Odpověď nedá vám, jídlo jí padá, nevnímá, když po ní něco se žádá. O světě neví, jen přiděluje práci, boty a punčochy napořád ztrácí.

Někdy je svěhlavá, jindy se umí chovat, už potřebuje však krmit a přebalovat.

Tohle vy vidíte? Tohle si myslíte? Sestřičko, vždyť o mně vůbec nic nevíte.

Budu vám vyprávět, kým vším jsem bývala, než jsem se bezmocná až sem k vám dostala.

Miláčkem rodičů, děvčátkem tak sotva deset, s bratry a sestrami slád život jako med.

Šestnáctiletou dívkou, plující v oblacích, dychtivou prvních lásek a pořád samý smích.

V dvaceti nevěstou se srdcem bušícím, co skládala svůj slib za bílou kyticí.

Já chtěla šťastný domov pro své děti ... pak přešla třicítka a pouta lásky dětí, jak rostly, mohli jsme uzlovat popaměti.

Pout' na Hatích

Letos nám přálo počasí a v neděli 16. září mohla proběhnout pout' u Panny Marie na Hatích.

Sešlo se v tomto krásném prostředí hodně poutníků, hlavně z nejbližších Sudoměřic.

Rohatecký a sudoměřický pan farář vykonali poutní slavnost a zazpívali jsme tradiční písně. Na závěr bylo připraveno i občerstvení. Kaplička je díky sudoměřickým opravena a krásně vymalována lidovými ornamenty. Zajedte se tam, dokud je pěkné počasí, podívat.

M.H.

A je mi čtyřicet, synové odchází, jenom můj věrný muž pořád mě provází. Padesátka přišla, ale s ní další malí, co u mě na klíně si jak ti první hráli.

Však začala doba zlá, můj manžel zesnul v Pánu, mám z budoucnosti strach, někdo mi zavřel bránu.

Život jde dál, už i mé děti mají vrásky a já jen vzpomínám na ně a na dny lásky.

Příroda krutá je, i když byl život krásný, na stará kolena nadělá z nás všechny blázný.

Tělo mi neslouží, i s grácií je už amen, kde srdce tlouklo dřív, dnes cítím jenom kámen.

Však vprostřed zkázy té, mladičká dívka žije a srdce jí, byť hořce, tam uvnitř pořád bije. Vzpomíná na radost, na žal, co rozechvívá, vždyť pořád miluje a nepřestala být živá.

Málo bylo těch let a netáhla se líně, já smířila se s tím, že všechno jednou mine. Otevřete oči, sestřičko, teď, když to všechno víte, nevidíte seschlou stařenu, teď už MĚ uvidíte!

(B. Vlácilová)

VZPOMÍNKA NA ROHATECKÉHO LIDOVÉHO UMĚLCE

Dne 18. září 2012 by se dožil 100 let rohatecký lidový umělec Rudolf Richter, sochař a kameník, jehož díla jsou známá nejen doma v Rohatci, ale i v okolí na jeho rodném Slovácku. Narodil se 18. září 1912 v Petrově. V blízké Strážnici se vyučil kameníkem a od roku 1938 žil a pracoval v Rohatci. Zpočátku v různých kamenických firmách i u umělců regionu. Zde si osvojil různé sochařské techniky, které pak uplatňoval ve vlastní bohaté umělecké tvorbě. V touze zachytit v hlíně, kameni i sádře život na Slovácku, který se rychle měnil, modeloval postavy šohajů a děvčat, rolníků a jejich žen, stařečků, stařenek i dětí. Dovedl je vystihnout při polních pracích od orby po sklizeň i při domácích pracích, pečení chleba, při výrobě konopného plátna nebo práci ve vinohradě a mnoha dalších vesnických činnostech. Mnohé vystihl v celých skupinách postav. Dovedl mistrovsky zachytit nejen lidové motivy, kroje, vesnické prostředí, ale i ztvárnit osobnosti jako byl T. G. Masaryk nebo J. A. Komenský. Zajímavým dílem je i rodinou zapůjčené ruční stavění máje.

Vytvořil mnohá díla, která můžeme vidět v různých místech Moravy, v Rohatci, Petrově, Starém Poddvorově, Kuželově, Blatnici, Mohelnici, Porubě i jinde.

Pan Richter zemřel 10. července 2000 ve věku 88 let. Zanechal

po sobě bohaté dílo, dnes cenné nejen umělecky, ale i ztvárněním prací, které dnes již neznáme. Celkem 75 jich bylo vystaveno u příležitosti jeho nedožitých devadesátin a všechna pak rodina věnovala obci a škole. Jsou k vidění v rohateckém muzeu, kde je obdivují nejen dospělí, mládež, ale i děti.

Z. B.

OLYMPIÁDA V LONDÝNĚ OČIMA DOBROVOLNÍKA

Jak už to každé čtyři roky bývá, proběhly o prázdninách letní olympijské hry. Konaly se v Londýně, který svou blízkostí, a díky četnému množství leteckých spojení, poskytl mnoha českým fanouškům možnost sledovat vypjatá soutěžní klání a snahu českých sportovců o úspěch. Olympijská medaile je v životě mnoha sportovců tím nejcenějším, čeho lze dosáhnout. Rohatec neměl přímého účastníka v řadách sportovců. Ovšem Jeňa Kostelecký se stal po dobu olympiády dobrovol-

níkem Českého olympijského výboru a zařadil se tak k lidem, bez kterých by fungování tak obrovské akce, jakou tato klání jsou, nebylo možné. V následujících řádcích Vám přináším zajímavé poznatky z našeho rozhovoru po skončení olympiády.

Jak se stát dobrovolníkem na OH, dělal jsi někdy něco podobného?

Dobrovolníkem se mohl stát prakticky kdokoliv, na věku, vzdělání ani zaměstnání nezáleželo. Dobrovolník na olympiádě hlavně musel být milý

a usměvavý ke všem, s kým přijde do styku, neustále se snažit pomoci a dát radu nebo stručné vysvětlení nejrůznějších otázek a situací, a tím co nejlépe také vlastně reprezentovat Českou republiku mezi světovou veřejností. Tohle všechno samozřejmě v anglickém jazyce, případně ve všech jiných dalších, protože návštěvníků Českého domu bylo opravdu hodně odevšad.

Kolik dobrovolníků v Českém domě bylo?

Dobrovolníků jen v Českém domě bylo asi 90, dále také organizační výbor ČOV, zázemí a týmy České televize, tiskové centrum a mnoho dalších. K dispozici bylo několik recepcí, dvě restaurace, basketbalový kurt, velký VIP lounge s barem a lustry z českého křišťálového skla, kde měli vyhrazený vstup jen prominentní hosté a úspěšní sportovci. V domě bylo několik supermoderních barů postavených přímo pro olympiádu Plzeňským pivovarem. Celkově byl český dům velmi krásně designově a účelně zkomponovaný a prostory třípatrového Business Design Centra v Islingtonu s několika konferenčními sály uvnitř byly maximálně využity pro potřebu reprezentace Česka na olympiádě.

Jaké byly tvé úkoly v rámci služby dobrovolníka?

My dobrovolníci jsme byli po uví-

tání, přidělení oblečení a lehkém sprátelení rozdělení do skupin dle toho, kam se kdo přihlásil. Každá skupina měla svého šéfa z ČOV a poslouchala jeho pokyny. Jelikož byl Český dům otevřen od 9 do 24 hodin, sloužili dobrovolníci ve dvou směnách. Já jsem byl přiřazen k řidičům, jelikož pracovně trávím několik hodin denně řízením auta po Velké Británii. Mým úkolem bylo vozit prominentní hosty na všechna sportoviště, do olympijské vesnice, na stadion, letiště a všude po Londýně, kam bylo potřeba.

Jak probíhal tvůj běžný olympijský den?

Jelikož jsem normálně musel ráno pracovat, protože dovolenou trávím většinou u nás v Rohatci ve vinohradě, dostal jsem odpolední směny přes týden a přes víkend směny ranní, takže jsem skončil v práci ve 4 hodiny odpoledne, jel přes půl Londýna, abych mohl začít další směnu dobrovolníka, a to většinou až do 23. hodiny. Bylo to celkem náročné a vyčerpávající, ale olympiáda není každý den. V domě se o nás dobře starali a vlastně jsme si tu práci všichni tak nějak užívali s nadšením a úsměvem, že jsme součástí něčeho velkého a nezapomenutelného.

Jak se chovali sportovci k obyčejným fanouškům mimo televizní kamery?

Všichni sportovci měli povinně za úkol zúčastnit se akcí v českém domě, takže o ně nebyla nouze a prakticky každou chvíli člověk mohl potkat nějakou celebritu, mimo jiné: Jágr, Železný, Kratochvílová, Sergej Bubka, Hilgertová, Dvořák, Rosický, Čech, Špotáková, Kvitová, Berdych a samozřejmě všichni současní medailisté. Všichni sportovci byli k veřejnosti moc milí a ochotně pózovali s fanoušky na fotkách, až jim oči přecházely ze všech těch blesků. Na pódiu zmiňovali podporu a atmosféru v domě, děkovali svým trenérům a blízkým a všeobecně působili na obecnost jako následováním hodné a příkladné osobnosti ve všech směrech lidského života.

Co byl tvůj nejsilnější pozitivní a negativní zážitek na LOH 2012?

Zážitků bylo opravdu hodně, takže by bylo těžké je sem všechny napsat. Jako dobrovolníci jsme měli ještě tu výhodu, že jsme dostávali lístky na sportovní klání zdarma nebo za velmi výhodné ceny, takže se mi podařilo podívat na atletiku do hlavního stadionu a na Wimbledon. Zmiňovat tu perfektní organizaci, velkolepost, profesionalitu anglických pořadatelů ani snad nemá cenu, olympijský areál jako největší současný stavební projekt Evropy je sám o sobě zážrak lidské tvořivosti a úsilí a už jen moci k tomuto dění nějak zdarma přispět člověka naplní pocitem zadostiučinění a vírou v lidskost, proti které jsou všechny malicherné spory všedních dnů mizivé. Nejhorší zážitek jsem snad ani neměl žádný, možná jen když jedna kolegyně řidička bourala s olympijským autem, naštěstí nikoho nevezla a jí se také nic nestalo.

Jaký byl přínos olympiády pro Tebe osobně?

Olympiáda mě, mimo možnost nahlédnout do zákulisí a uvědomit si tu velkolepost příprav, organizace a stavebních projektů, dala hlavně další motivaci do života s myšlenkou, že pokud lidstvo chce, tak všechno jde a dokáže nemožné. Nebylo jediného člověka z těch stovek tisíců, který by se nějak snažil olympiádu narušit, ať už nevhodným chováním nebo nějak profitovat pro sebe na úkor jiných. Všichni se snažili maximálně si to užít, být ohleduplní a radovat se. Českým domem jsem byl také nadšen stejně jako všichni návštěvníci, dům byl ofici-

álně vyhlášen jako nejlepší ze všech světových krajin a všichni jsme na to byli patřičně hrdí.

Pikantnosti a faktická data o Českém domě a LOH celkově?

Takže začal bych statistikou z Českého domu. Za 14 dní nás přišlo navštívit 70 000 lidí, vytočilo se 65 000 piv, prodalo se 6 000 štrúdlů, 4 000 svíčkových. Červený klikující double-decker před domem zvládl 20 000 kliků a stal se pro Angličany maskotem Olympijských domů všech světových zemí, několikrát otištěn v anglických novinách. Na hlavním pódiu se vystřídalo více než 100 hostů, sportovců a celebrit i ze zahraničí. Byla to jedna velká euforie, oslava Česka a sportu, pro mnoho lidí se slzami dojetí na krajíčku.

Statistická čísla z olympiády jako taková: 17tisíc sportovců, 20tisíc novinářů, 70tisíc lidí zajišťujících chod her, hlavní stadion je díky své ocelové konstrukci nejlehčí stadion, jaký byl kdy postaven. Hlavním zadáním pro hry bylo neudělat je takové megalomanské a drahé jako byly v Pekingu. Celková kapacita všech 32 sportovišť byla 700tisíc lidí, 30 mostů bylo postaveno jen v Olympijském parku, 17tisíc lůžek v Olympijské vesnici. 300tisíc rostlin bylo vysázeno a 98% všech materiálů z asi 200 budov, které musely být zbourány, se recyklovalo. Všichni zúčastnění komentovali olympiádu jako pomoc při šíření míru a lidskosti na celé zeměkouli.

Ing. Jara Adamec

HISTORIE ROHATCE KOLONIE A SOBONĚK XI.

Dokončení

Události roku 1989 – „sametová revoluce“ – v našem státě hluboce ovlivnila i život v obci. Byly to nejen změny politické, ale zvláště pro Kolonii a Soboňky hluboké proměny zejména zde situovaného průmyslu. Podstatně se mění vlastnické poměry v zemědělských družstvech. Zákonem č 229/1991Sb. O úpravě vlastnických vztahů k zemědělskému majetku se mohli vlastníci půdy, obhospodařované zemědělskými družstvy, účastnit transformace dosavadních JZD ve svém hospodářském obvodu. JZD Rozvoj se sídlem v Ratíškovicích se 6. 11. 1992 mění na družstvo vlastníků. V Kolonii dřívější JZD obhospodařovalo spojený zemědělský dvůr pana Němčanského a Bábíčka. Dvůr do roku 1993 využívalo změněné družstvo Rozvoj pro strojní zařízení. Pak je vrácen v restituci rodině bývalých majitelů a následně prodán. Zřízena je zde firma EURODOMY s.r.o., která se zabývá výstavbou dřevostaveb, rodinných domků na klíč a montovaných domků.

Do akciové společnosti Čokoládoven vstupují zahraniční firmy Nestlé a Danone. Závod MARYŠA ještě rozšiřuje výrobu čokolády o výrobu litého zboží a nadále trvá výroba nečokoládových výrobků. Od 1. ledna 1999 vzniká nová společnost Nestlé Čokoládovny a. s.. Zaměřuje se na další efektivnost výroby. Změny na tuzemském trhu a ztráty trhu v Rusku vyvolávají další změny. Výroba je postupně utlumována, dlouholetí zaměstnanci propouštěni. Firma Nestlé v roce 2002 rozhodla o zastavení výroby v rohatecké Maryši. Posledních 211 zaměstnanců je propuštěno. Majitel firmy Nestlé se rozhodl technologii výroby převést do podniku Sfinx Holešov. Pro Rohatec to byla zpráva zdrcující, jak napsal tehdejší tisk. Závod známý v tuzemsku i ve světě svými tradičními čokoládovými výrobky, bonboniérami, čokoládovými figurkami, kde ještě před několika lety pracovalo více jak 1200 zaměstnanců, zaniká. Moderní technologická zařízení jsou odvážena, výrobní haly osiřely. Několik let zůstává továrna uzavřena. Teprve v roce 2004 proběhly tiskem první zprávy o možnosti obnovení výroby nečokoládových výrobků. Zásahu úspěšného jednání s novou firmou a obnovení výroby měl tehdejší vládní zmocněnec pro Jihomoravský kraj Ladislav Korbel z Rohatce. Začátkem roku 2005

obnovuje výrobu tradičních cukrovinek na bázi ochucených cukrů firma Candy Plus a do konce roku 2006 zaměstnala 200 zaměstnanců. Výrobní zařízení je postupně převedeno z Maďarska do Rohatce.

Zařízení, která zbudovala bývalá Maryša, ubytovna, školka, sauna, zdravotní středisko a společenské zařízení, jsou prodána do majetku obce. Ve zdravotním středisku nadále ordinuje praktická lékařka MUDr. Teplá. Ubytovna je pronajata pro další využití, mateřská školka je v roce 2005 zrušena a budovu zakoupil podnikatel Jiří Kubát. Přistavěl skladové prostory, přestavěl budovu a její okolí. Zřídil zde firmu Rohatecká stavební s.r.o. Provádí stavební práce, montáž vodo topa a plynových zařízení.

Velké změny prodělal areál Jihomoravských dřevařských závodů. Zde je rokem 1990 ukončena impregnace železničních pražců a postupně utlumeno i zpracování dřeva. Demontováno zařízení a jeřáby pro manipulaci se dřevem. Od dvacátých let minulého století došlo vlivem technologie impregnace dřeva k značnému znečištění podzemních vod. V areálu i v jeho okolí byla provedena dlouhodobá asanace podzemních vod a demontovány jsou dvě velké nádrže pro impregnační olej, které po dlouhá léta charakterizovaly tento závod. V roce 1999 jsou v celém areálu zrušeny pojezdové koleje a odprodán lokotraktor. V roce 1995 zakoupila celý areál pražská firma KASTOR EKO se všemi budovami. Halu s katrem pro pořez dřeva pronajala firmě Woodline CZ s.r.o, zřídila zde výrobu manipulačních palet, nákup a prodej přířezů a kulatiny. V blízkosti kancelářských budov postavil v roce 1992 podnikatel p. Šmatlák menší halu a zřídil zde opravy mlýnských strojů. Pro nedostatek zakázek však provoz po několika letech ukončil a předal halu včetně pronajatého oploceného nádvoří firmě Padalík, kamionová doprava. I ten zde v roce 2004 skončil. Místo bylo pronajato firmě SAŠ s.r.o. servis absolventů škol.

V protější budově, sloužící dříve pro sociální zařízení, zřizuje firma Hogarden s.r.o. v roce 2008 provoz pro loupání cibule.

V letech 1995 až 1998 probíhají rekonstrukce a přestavba železničního koridoru Břeclav – Přerov, což se podstatně dotklo i rohatecké železniční stanice. Probíhá

rekonstrukce kolejového podloží, včetně výměny kolejí a modernizováno je zabezpečovací zařízení. Zrušeny jsou i obslužné domky, hradla na obou stranách stanice. Ve stanici Rohatec je přistavěno samostatné druhé nástupiště a příchod podchodem s výtahem pro zdravotně postižené. Počet zaměstnanců je výrazně redukován, zrušen je i posun lokotraktorem, který je nadále zajišťován ze stanice Hodonín. Dopravu zboží do rohateckých závodů zajišťují většinou kamiony. V roce 2009 je ve stanici Rohatec zrušen výpravčí i prodej jízdenek. Jízdné platí se ve vlaku. Opuštěná je i technická budova pro údržbovou čtu kolejového svršku. Převezena je i montážní drezína, kterou měli členové této skupiny pro pojezd. Automatické řízení umožňuje provoz po obou kolejích v jednom směru. Omezen je i provoz v místním síle v ulici Proletářská. Název firmy je dále ZNZ Pomoraví., zajišťuje skladování obilí a výrobu krmiv. Některé výrobní haly jsou pronajaty. V letech 1998 až 2007 zde působí firma Hélios – dům barev. Později je hala pronajata firmě Trecha, sběr barevných kovů. V areálu nadále zůstává prodejna zemědělských potřeb pod názvem Navos. Kovošrot Brno je po roce 1990 privatizován a název je změněn na Ferotech Rohatec. Nadále jde o sběrnou a zpracování kovového odpadu. Na volném pozemku v ulici Tovární stavi v roce 2005 podnikatel Karel Kaňák nový provoz pro výrobu výsekových nástrojů. V roce 1992 opouští areál výroby nábytku podnik UP Bučovice a prostory na několik let osiřely. Teprve v roce 1999 je zde zřízeno chráněné pracoviště pro pracovníky se sníženou pracovní schopností. Vyrábí různé upomínkové předměty. Po dvou letech však zaniká. Areál získává firma Forlit s.r.o. výroba papírových voštin, obalů a palet. Ve vedlejším areálu po podniku Domáci potřeby zřizuje v roce 1999 firma Bohemia D.A.V. výrobu a prodej exkluzivních čokoládových produktů. Sídlí zde i společnost Autoplachty s.r.o.

Na Soboňkách po roce 1990 stále zůstává Armaturka Hodonín. Dokončuje administrativní budovu. V roce 1995 však výroba končí a areál získává firma Bohemia Quelle s.r.o. stáčení minerálních vod a nápojů. Na Soboňkách rovněž zřizuje p. Němec výrobu nábytku na zakázku a později montáž a prodej dveří.

V roce 1999 končí v nákupním středisku v Kolonii družstvo Jednota a budovu kupuje pan Trecha z Rohatce. Pronajímá ji k provozu pohostinství Kolonka a pro prodejnu smíšeného zboží Ivan Chovanec. Následně na to skončí Dohlížecí výbor Jednoty, jehož předsedou byl p. Benda. Členové LSD Jednota z Kolonie ukončují členství. Do této doby provozovalo Lidové spotřební družstvo Jednota pohostinství a prodejnu potravin. Prodejnu masa provozuje již od roku 1995 soukromně pan Pavel Šupálek. Od roku

2000 vlastní budovu nákupního střediska pan Trecha a prostory pronajímá soukromým subjektům. Prodejnu masa přebírá p. Jaroslav Novák, ale po třech letech prodej ukončí. Pohostinství dále nese název hostinec Kolonka. Dopravní středisko vedle nákupního střediska zůstává volné a je pronajímáno pro různé firmy. Střídá se zde stavební firma, prodej elektromateriálu nebo opravy hasicích přístrojů. Od roku 2000 zde má sklady firma Megawatte s.r.o Ing. Ivo Krápek z Hodonína. Skladu je zde dopravní strojní zařízení. Na konci

ulice Vítězná staví podnikatel pan Růžička v roce 1998 sušárnu dřeva a skladovou halu s prodejnu sušeného řeziva pod názvem JCX s.r.o. Rohatec.

V letech 2000 až 2005 je do prostor domu č. 229 v ulici Mírová přestěhována obecní knihovna a úřadovna Obecního úřadu. Naproti této budovy zřizuje obec park a dětské hřiště s prolézačkami. V ulici Žitná je celá protější strana do roku 2009 zastavěna rodinnými domky.

Zdeněk Bíza

ŠKOLSTVÍ

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

LEGENDA V+W ANEB PŘÍBĚH OSVOBOZENÉHO DIVADLA

Ve středu 12. 9. 2012 se žáci z 1. a 2. stupně zúčastnili poučného divadelního představení v kulturním domě. Když jsme přišli, uvítali nás herci, kteří k nám přijeli až z Hradce Králové. Utišili jsme se, zazněl gong a divadlo začalo vyprávěním o Werichovi a Voskovcovi, kteří se poznali na gymnáziu a pracovali spolu. Později se k nim přidal i Jaroslav Ježek. Poté následovala ukázka z jejich děl, například Kat a blázen, Golem, Smoking revue a Robin zbojník. Byly zmíněny i hry Rub a líc, Pěst na oko, Fata morgana a několik dalších. Na konci každé hry zazněla píseň ke hře Robin zbojník a jeden z herců se vydal do hlediště, vybral si dobrovolnici, kterou pojmenoval Gerda a vyznal jí lásku slovy i písní. Samozřejmě to bylo ve scénáři hry. Další hra byla například o dvou čističích kanálů, kteří se přes noc stali policajty. Museli vypátrat skrytý alkohol, který údajně schovali lidé, kteří ho zakázali. Našli slivovici, kterou ale sami vypili. Poslední hra byla o popravě na hradě, kde byl vybrán další dobrovolník, který byl „zastřelen“, tedy postříkán vodou. Divadelní představení končilo opět písní.

Kristýna Štruncová, IX. třída

PROJEKT „PAVUČINA VĚDOMOSTÍ“ JE S ÚSPĚCHEM U KONCE

Projekt „Pavučina vědomostí“ byl zahájen v březnu 2010 a ukončen v červnu 2012.

Škola z přidělených finančních prostředků pořídila potřebné ICT vybavení včetně interaktivní tabule. Vznikl systém sdílení výukových materiálů, který je k dispozici pedagogickým pracovníkům, žákům školy i dalším spolupracujícím školám (www.zsrohatec.cz).

Naši pedagogové se zdokonalili v ovládnutí produktů Office a programu SmartBoard. Poté vytvořili hodnotné soubory téměř devadesáti inovativních výukových materiálů pro oblast Matematika a její aplikace, Člověk a společnost, Člověk a příroda a Zdraví a člověk. Některé výukové materiály si již žáci měli možnost odzkoušet.

Kromě toho byl sestaven výukový modul na podporu sociálních dovedností žáků, kterým formou workshopů prošli všichni žáci školy. Žáci se během aktivit učili pozorně vnímat, pomáhat si navzájem, spolupracovat, správně se rozhodovat, komunikovat a otevřeně formulovat svá přání a názory.

Podarilo se inovovat projektový den „Matematika trochu jinak“ a podpořit regionální spolupráci škol. Vznikla metodika popisující organizační zajištění, jednotlivé aktivity i celkový přínos akce.

Žáci školy se účastnili několika adaptačních pobytů, díky kterým došlo ke zlepšení klimatu ve třídách a posílení vztahu mezi žáky a pedagogy i žáky navzájem. Během pobytu v přírodě se lépe poznali a mohli si odzkoušet nejrůznější outdoorové a lanové aktivity. Náměty pro podobné akce mohou pedagogové čerpat z nově vytvořeného manuálu.

Díky realizaci projektu byly zavedeny nové výukové metody, které zkvalitňují a rozšiřují nabídku vzdělávacích aktivit a umožňují realizovat zajímavé a interaktivní vzdělávání. Došlo ke zkvalitnění materiálně-technického zabezpečení výuky. Projekt umožnil rozvíjet sociální dovednosti a vybrané kompetence žáků i pedagogů. Přinesl nové zkušenosti v oblasti řízení týmu a zvýšení motivace pro osobní rozvoj všech zúčastněných osob. Škola zvýšil kredit a zajistil komplexní a udržitelný rozvoj.

Tento projekt je spolufinancován Evropským sociálním fondem a státním rozpočtem České republiky

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

CZ.1.07/1.1.02/02.0173-OP VK

PODZIMNÍ VÝSTAVKA V NAŠÍ ŠKOLE

V naší rohatecké škole je již několikátým rokem tradicí připravit s blížícím se podzimem výstavku opracovaných dýní. Na výrobě exponátů se podílejí žáci spolu s rodiči i prarodiči a jejich fantazie je zřejmě nekonečná, protože každoročně překvapí novými nápady. Mezi ty originální patří třeba želvička od Lukáše Štylárka nebo slepice od Verči a Peťky Hlaváčových. Letos nově dýně nezdobily pouze prostory školy, ale napadlo nás na chvíli obměnit i prostředí kolem školy. Většinu kolemjdoucích se dýně velmi líbily, bohužel se našli i takoví, kterým nějakým

způsobem překážely a veškeré úsilí snaživých dětí bylo během víkendu nenávratně pryč.

Musíme dodat, že si vážíme všech výrobků, protože víme, kolik úsilí bylo třeba vynaložit, aby taková výstava vznikla. Doufáme, že ti, kterým se dýně „fakt nelíbily“, příští rok překvapí svými nápady a místo toho, aby vše zničili, výstavu obohatí.

Poděkování patří všem dětem, které přinesly dýni a všem rodičům, kteří jim pomohli zrealizovat jejich opravdu umělecká díla.

Pátek

Pondělí ráno

KONČÍ PRVNÍ PROJEKT PROGRAMU COMENIUS ...

Uplynulé dva roky přinesly rohateckým žákům i učitelům velké množství zážitků a zkušeností. Naše škola se zapojila do projektu Partnerství škol Comenius. Projekt umožnil pedagogům i žákům poznávat kulturu, životní styl i systém vzdělávání v jiných zemích, zlepšovat své jazykové dovednosti a schopnost pracovat v mezinárodním týmu. Zahraničními partnery se staly školy z polského Borne-Sulinowo, španělského letoviska Cala Millor na Mallorce, rumunského města Buzau a turecké provincie Van.

Cílem projektu nazvaného „Make the best of your students' language learning“ („Udělejme to nejlepší pro výuku jazyků“) bylo zejména najít způsob, jak se učit cizím jazykům jednoduše a efektivně. Díky dotazníkům zaměřeným na učební styly měli žáci možnost odhalit, jak získávat znalosti a dovednosti nejprůnosnějším způsobem. Žáci vytvořili množství prezentací a videí. Společným úsilím vznikl multijazyčný kalendář a slovník přispívající k lepšímu pochopení zvyklostí a jazyka cizích zemí. K udržování osobních i pracovních vztahů, které jsme navázali na návštěvách zahraničních škol, nám sloužila komunikace prostřednictvím moderních technologií (mail, Skype, Facebook, blog). Vyvrcholením projektu bylo setkání všech partnerských škol a divadel-

ní ztvárnění legend jednotlivých národů v květnu letošního roku u nás, v Rohatci. Památkou na nezapomenutelné chvíle je pro všechny závěrečné DVD.

Všechny zúčastněné práce na projektu velmi obohatila, mnozí vytvořili hodnotná přátelství, o čemž svědčí slova dětí i dospělých: „Doufáme, že něco podobného zažijeme ještě někdy.“ „Moc jsme si to užili.“ „Jsem velmi smutná, že jsme se museli rozloučit. Znovu a znovu si prohlížím fotky s velkým úsměvem na tváři.

Jsou na nich zachycené opravdu krásné vzpomínky, které pro mě krásnými navždy zůstanou. Nikdy nezapomenou na čas strávený společně s vámi, naši spolupráci a pohostinství. Hodně jsem se od vás naučila a projekt byl velkým přínosem pro mě i mé studenty.“

Positivním faktem na tom, že něco končí, je to, že něco nového začíná. S velkým očekáváním a chutí tedy jdeme do nového projektu, který se nám od tohoto školního roku otevírá.

MAKE THE BEST OF
YOUR STUDENTS' LANGUAGE LEARNING

Education and Culture
Lifelong learning programme
COMENIUS

Z ČINNOSTI ŠKOLNÍ DRUŽINY

V tomto školním roce navštěvuje školní družinu celkem 60 žáků 1. - 3. ročníku. Žáci jsou rozděleni do dvou oddělení. Spojení různých věkových skupin vede k vzájemnému respektování a předávání zkušeností a dovedností těm mladším.

Zájmové vzdělávání žáků probíhá formou zájmových, vzdělávacích a spontánních činností, odpočinku a relaxací, hrou, individuální práci a motivačními projekty. Formou různých činností a aktivit podporujeme u žáků citlivé vztahy k lidem, k přírodě, k ochraně svého zdraví a vedeme je k otevřené komunikaci. Snažíme se respektovat individuální schopnosti a dovednosti žáků.

Některé z plánovaných akcí školní družiny a spoluúčast na akcích pořádaných školou:

Celoročně probíhá projekt „Pomozte Klárce“ sběrem vršků od PET lahví.

Podzimní období:

- **Dýňování** – zdobení a výstavka dýní
- **Svatováclavská tradice** – seznámení s historií sv. Václava
- **Babí léto** – pavouci pro štěstí
- **Drakiáda** – výstavka a pouštění draků
- **Účast na lampionovém průvodu**
- **Loučení s podzimem** – ekologická vycházka do přírody
- **Mikulášská besídka** – zábavné hry a soutěže s Mikulášem a čertem

Zimní období:

- **Vánoce se blíží** – pečení a zdobení perníčků, příprava vánočních dílniček pro děti i rodiče
- **Vánoční jarmark** – výroba předmětů s vánočními náměty
- **Posezení u vánočního stroměčku** – vánoční koledy, zvyky a obyčeje
- **Den hraček** – ukázka nejoblíbenějších hraček
- **Zimní radovánky** – hry na sněhu, malba
- **Dětský karneval s tombolou**

Na všechny pořádané akce srdečně zveme všechny rodiče i příbuzné.

ZAHÁJENÍ ŠKOLNÍHO ROKU 2012/2013

V dobré náladě a za krásného počasí zahájila ZŠ Rohatec nový školní rok. Školáci se znovu setkali se svými spolužáky i učiteli. Žáci první třídy se seznámili se svou paní učitelkou a přivítat je přišli také ředitel školy a starosta a místostarostka obce. Všichni přejeme prvňáčkům i ostatním žákům úspěšný školní rok.

NĚCO PRO ZASMÁNÍ

Paní učitelka se ptá Pepíčka: „Co nám povíš o vlaštovkách?“
„Vlaštovky jsou velice moudří ptáci. Jak začne škola, odletí do teplých krajín.“

„Jak můžeme rozdělit šest jablek mezi sedm trpaslíků?“ ptá se paní učitelka žáků.
Přihlásí se Pepíček: „Prosím, upečeme štrůdl!“

„Pepíčku, už zase si na tebe paní učitelka stěžovala!“
„Ale tati, to si tak neber, dneska si stěžuje kde kdo.“

Malý Pepíček doma zvedne telefon, chvilku něco povídá a pak jde za tatínkem:
„Volal Jirkův táta, že mu máš dát opsat můj domácí úkol, až ho spočítáš.“

*Pěkné dny ve škole a dobré kamarády přeje
A. Kolofíková*

Stránka (ne)jen pro děti

Myšlenka je nejkrásnější dar přírody.
Albert Einstein

1. Víš, jak se řeší rébusy?

Přečti si písmena spolu s obrázkem

ÁK

NÁ

KA

2. Doplň čísla tak, aby za silnou čarou byl správný výsledek.

4	3	7
5	1	6
9	4	13

4		7
	5	
8		

Ú

A

S

A

		7
	5	
7		14

100. VÝROČÍ VYSVĚCENÍ KOSTELA SV. BARTOLOMĚJE V ROHATCI (1912 – 2012)

Na podzim roku 2012 vzpomeneme a oslavíme 100 let od vysvěcení rohatcekého kostela sv. Bartoloměje. I když je to záležitost katolické církve, myslím si, že pro svůj rozměr, význam a poslání, je to záležitost celé obce. Na několika následujících stránkách se čtenář dozví o vzniku Rohatce, historii obce, církevních památkách a o údržbě kostela v současnosti. Několika fotografiemi připomeneme tuto událost i v jiném rozměru.

Některým občanům se může zdát, že práce je příliš obsáhlá, naopak druzí si řeknou, že mohly být zmíněny i další otázky, jak z historie, tak současnosti, jak kostela, tak obce. Rozsah však byl určen znalostmi pisatele a možnostmi, jak získat materiály a podklady. Tímto děkuji za pochopení a připomínám či dotazům bych se věnoval v některém z dalších čísel Rohatecké obce.

Historie

Naše obec leží v úvalu řeky Moravy. První zprávy o Moravě pocházejí z doby, kdy se Římané vojenskými útoky dostávají na západní stranu od Moravy a severně od Dunaje, případně Dyje. Do této doby obývaly naše území keltské kmeny. Kromě Moravy žily na celém severním Podunají a Porýní, osídlily Galii, Britanii a na jihu Pyrenejský poloostrov. Na sever a východ od Keltů žili Germáni a ještě více na východ od Keltů žili Slované a Litvané. Z keltských kmenů vznikli a vynikli především Bojové v Čechách. Tím dali základ pro pojmenování území Bohajem. Zanikli asi jedno století před Kristem. Na Moravě to byl rod Ketitů. Ti byli na tomto území až do roku asi 170 po Kristu. Poté naše území ovládaly germánské kmeny. Ne však na dlouho. Po bojích se na čas do naší oblasti dostali Kvádové, následováni Markomany. Ti osídlili

Čechy, Moravu a na Slovensku byli až po dnešní Nitru. Jistý čas o naše území usilovali Římané. Bylo to za císaře Aurelia. Jsou známa jejich ležení okolo Míkulova, na severu byli až v Olomouci. Známý je zanechaný nápis po Římanech v Trenčíně. Na počátku pátého století byla Morava i okolí od Germánů vyklizena. To umožnilo, aby se do našich krajů mohli dostat od východu Slované.

Hlavním zaměstnáním Slovanů už byla orba, chov dobytka. Od dřívějších kmenů, které žily kočovným životem, si Slované stavěli své domy ve stálých sídlech, opatřené a zabezpečené hradbami a příkopy. Znali už šíp, luk, sekeru a další vymoženosti té doby. Náboženství starých Slovanů se zakládalo na uctívání přírodních jevů. Pro ně to byly bytosti, respektive bohové. Ti byli buď blahodární nebo působili zlobně či přinášeli neštěstí. Nejvyšším bohem byl ctěn Perun.

Rohatecký kostel

Bylo a vytvářelo se mnoho bohů, ať dobrých či zlých. Přízeň dobrých božstev nebo ochranu proti běsům se snažili získat Slované modlitbou či obětmi. Stav kněžský, ani chrámových svatyní, neznali. Oběti bohům přinášeli náčelníci kmenů. Věřili v posmrtný život. Stále se opakující jevy se hlučně oslavovaly, zapustily kořeny a tak vznikly národní obyčeje, z nichž některé se slavi dodnes. Základem žití byla rodina, tyto zakládaly osadu či ves.

Brzy po svém usídlení byli naši předkové utlačováni národem avarským, který pocházel z Mongolské říše. Slované se začali spojovat a proti útlaku Avarů bojovat. To bylo kolem roku 600. Když v roce 623 franský kupec Sámó přišel za obchodem do země a viděl utiskovaný národ, dal kmeny dohromady. Byl i statečný a schopný vojevůdce. V několika bitvách Avary porazil a osvobozená území spojil pod svou vládu

v mocný stát, který nazýváme Sámova říše. Stát rychle bohatl, což se nelíbilo západním sousedům. Všechny vpády na území říše Sámó odvrátil, současně se i neustále bránil dalším vpádům Avarů. Po jeho smrti v roce 658 a jeho vládnutí po celých pětadvacet let se národy slovanské bránily nájezdům ze všech stran. Zprávy z tohoto období však nejsou. A to celých 150 let.

Moravané, jejichž jméno se odvozuje od řeky Moravy (Marus, Maraha), se uvádějí až od roku 822. Politicky se sjednotily moravské kmeny podstatně dříve než v Čechách. Zde vládlo kmenové zřízení. Jednotlivým kmenům panovali vladykové. Na Moravě byl veškerý národ sjednocen pod knížecí rod Mojmirovců. V roce 830 vypudil kníže Pribinu z Nitranského kraje a tak ovládl i část dnešního Slovenska. V tu dobu již na Moravě působili křesťanští misionáři z Pasova. Roku 845 se 14 českých

lechů nechalo v Řezně pokřtít a rok poté německý král Ludvík vtrhl na Moravu, zbavil knížete Mojmíra panství a dosadil na moravský stolec svého synovce Rostislava. Ten brzy na to, po konfliktech s německou stranou, se chtěl rozejít a zbavit jak s mocí církevní, tak i světskou. Zřídil samostatný obvod církevní. Po dohodě se svým synovcem Svatoplukem požádali řeckého císaře Michala III. o hlasatele víry Kristovy. Předtím požádali i o souhlas papeže Mikuláše I. Vybráni pro tuto činnost byli Konstantin a Metod, bratři ze Soluně. Na tehdejší dobu byl Konstantin ohromně vzdělaný kněz, jeho bratr Metod žil v klášteře. Po misi na jižní Rusi byli oba vysláni v roce 863 (dle některých v roce 864) do říše moravské. Konstantin ještě před odchodem sestavil písmo vyhovující zvláštním vlastnostem hláskování slovanskému. Do té doby měli Slované písmo nedokonalé. Lid, který slyšel kázání v řeči jim srozumitelné a bez zevnějších okázalostí, přijímal křesťanství. To se nelíbilo německým kněžům. U papeže byli osočováni. Ten je po tříletém působení povolal do Říma. Než tam dorazili, papež Mikuláš mezitím zemřel a místo něj byl ustanoven Hadrian II. Ten proti všemu očekávání jejich práci ocenil a vyjádřil jim plné uznání. Konstantin však se již pro tělesnou slabost necítil dostatečně silný na zpáteční cestu. Vstoupil do kláštera a přijal jméno Kyrillos, nám spíše známé Cyril. Za dva roky na to zemřel (869). Papež vysvětil Metoda na arcibiskupa, přidělena mu byla arcidieceze moravská a panonská pod názvem arcibiskupství sirmijské. Tím byla země moravská na Německu církevně nezávislá. Metod se při cestě na Moravu zastavil v Panonii. Tam byl protiprávně německými biskupy zadržen a víc než dva roky vězněn. Až po zásahu nového papeže Jana VIII. se mohl odebrat na Moravu. Zde byl přivítán Svatoplukem. Kázání měl v řeči slovanské, což se nelíbilo německým kněžím. Metod byl opět povolán do Říma, ale opět se svou pravdou a učením uspěl. Vychoval si mnohé následovníky. Nejznámější byl Gorazd. Po smrti Metoda (885) však nadále nebylo přáno slovanským kněžím. Nejdříve byli věznění a pak vypovězeni. Na dvě stě Metodových žáků v čele s Gorazdou odešlo do Bulharska.

Význam Moravy postupně klesal. Jedna z nejmocnějších zemí té doby se postupně rozpadala.

V souvislosti s Velkomoravskou říší nutno zmínit i mikulčické hradisko. To patřilo k významným mocenským a duchovním střediskům. V areálu, jenž byl obehnán „valy“, byly nalezeny základy velmožen-

ského paláce, dvanácti kostelů, pohřebiště s více jak 2500 hroby. Vše pochází z období 7. až 12. století. Zastavím se u jedné zajímavosti. Kamenivo, z kterého byly vybudovány základy opevnění, bezpochyby pochází z lomů nad Skalicí a Holíčem. Jak se tam toto kamení dostalo? Po vytěžení v lomu bylo dopraveno povozy až k Sudoměřskému potočku, přeloženo na malé čluny a tak dopraveno až k řece Moravě. Soutok byl u přívozu v dnešním Rohatci. Památky na tuto dopravu jsou v hromadách kamení kolem potočka, kde byly odkládány při překládání na větší čluny. Stejným kamenem je vyložena studna v Rohatci u domu pana Zicha. I když se o studni vědělo, vyčištěna byla majitelem až kolem roku 1980. Dá se předpokládat, že je to kámen z doby, kdy se budovalo mikulčické hradisko, tedy přibližně 8. až 9. století. Studna s největší pravděpodobností sloužila tehdejšímu obyvatelům. Pravděpodobně to byli praobyvatelé Rohatce, kteří měli na starosti převoz - přívoz přes řeku. Vaněk ve své knížce o Rohatci z roku 1930 říká, že je Rohatec připomínán poprvé roku 1086 na listině, kdy kníže Břetislav věnuje výnos mýta klášteru opatovskému. Listina snad byla ale podvržena.

Nejstarší spolehlivou zprávou o Rohatci je listina z roku 1270. Přemysl Otakar II. na ní potvrzuje obdarování velehradského kláštera. Jako jeden ze svědků je uveden Tvrdiš z Rohatce. Je to vnuk Tvrdiše, kastelána hodonínského hradu. Jeho syn Sudomír dostal za věrné služby králi majetek na Veselsku. Jeho čtyři synové byli v královské družině. Tvrdiš dostal Rohatec, jeho starší bratr dostal ves, kterou pojmenoval jeho otec Sudoměřice.

Pak na určitou dobu nemáme zpráv ani o Rohatci, ani o Strážnici. V roce 1315 osvobodil jihovýchodní Moravu Jan Lucemburský, za přispění i panů z Kravař. Dostali za tuto službu mimo jiné i Strážnické panství, včetně Rohatce. Od roku 1466 až do roku 1628 vlastnili Strážnické panství Žerotínové. V tomto roce majetek získali poslední vlastníci - Magnisové.

Za panování Žerotínů, prakticky až do roku 1605, žila naše obec v míru a rozkvětu. Avšak po vpádu Bočkajovců do našich končin nastalo období válek, moru a epidemií. Toto období popsal Pavel Urbanides. V tu dobu byl v Rohatci správcem moravské církve (bratrské farnosti), zvané též lutérské. Spis o této době a o působení v Rohatci uložil do makovice dokončovaného kostela ve Vnorovech, kam byl v roce 1614 přeložen. Objeven a zveřejněn byl až v roce 1894. Odchodem kněze Urbanidise do Vnorov však protestantství v Rohatci

nekončí. Postupně však rohatečtí občané začínají vyznávat katolickou víru. Ale ještě v roce 1728 umírá jeden z posledních protestantů P. Zuzica.

Podle části obce donedávna označované jako Habánský dvůr, byli v Rohatci i novokřtění, náboženská sekta, jejíž členové se po roce 1530 uchýlili na nábožensky tolerantní panství na Moravě. Byli výborní řemeslníci, zejména výrobci keramiky zvané fajáns. Hlínu k výrobě těžili pravděpodobně na kerchůvkách, v místě, kterému se říká „oko“. Postupně však byli vyhnáni (kolem roku 1570), ale po čase se opět na dobu přibližně 70 až 90 let, vrátili. Později už o nich není nikde psáno.

Fara a kostel

Rohatec byl samostatnou farní osadou od samých počátků obce. Písemných dokladů o postavení prvního kostela však nemáme. Nejstarší památkou na počátky křesťanství u nás je kaple svatého Bartoloměje. Stojí na volném prostranství na návsi před farou. Je to vlastně torzo. Celou kapli tvoří presbytář (chór) původního gotického kostela nebo možná taky hřbitovní kaple. Vznik je odhadován na konec 13. nebo počátek 14. století. Dokládá to původní gotický okenní otvor s kamenným ostěním. Vrchol okna je završen typickou gotickou trojločnou kružbou. Jak skutečně velká původní stavba kaple či kostela byla, to nevíme. Dle různých indicií se lze domnívat, že k původní kapli byla přistavena kostelní loď, ale již v barokním stylu. Při demolici kostela roku 1903 byla ponechána k původní kapli i část barokního presbyteria. Interiér kaple je zaklenut jedním polem křížové klenby s hřebínky, což jsou pozůstatky křížové klenby. Nyní jsou v kapli poměrně vzácné sochy sv. Jana Nepomuckého a sv. Jana Sarkandra. Kaple je dále vyzdobena dvěma obrazy známého lidového malíře Františka Hány z Blatnice. Oltář je opatřen ručně vyšívanými plachtami, jejichž stáří je více jak sto let. Tomu všemu dominuje obraz sv. Bartoloměje, který byl na hlavním oltáři kostela starého i nového.

Od roku 1593 je uváděn v registrech farní dům. Kdy a kým byl postaven není známo. Dle dalších záznamů zjištěno, že k faře patřilo půl lánu pole, štěpnice a desátky. Od nástupu Žerotínů panovala náboženská volnost. I v Rohatci přešli lidé na českobratrskou víru. Jak bylo již dříve zmíněno, působil v Rohatci bratr Pavel Urbanides (1600 – 1614). Později obec přešla znovu pod katolíky a byla připojena pod Strážnici. Roky bídy a hladu kolem roku 1640 se podepsaly na tom, že osada zanikla,

domy byly skoro všechny pobořeny, zanikla fara i kostel. Postupně byla osada znovu zabydlena. Duchovní služba byla zajišťována ze Strážnice pouze v době povodní nebo záplav z Hodonína. Aby tyto překážky byly odstraněny, byla z iniciativy strážnického kaplana Filipa Neckera v roce 1766 založena nadace pro působení stálého kaplana. Sám pak celé své jmění nadaci odkázal. Proto mohlo být v roce 1775 zřízeno kaplanství a v roce 1785 na kuracii povýšeno, 5. srpna 1874 pak na faru. Kaplanstvím se rozumělo samostatné farní společenstvo, které spravoval kaplan, podléhající farnosti. Kuracie byla již samostatná farnost, která spadala pod kuratelu, v našem případě pod Strážnici. Zřízení samostatné kuracie si vyžádalo vystavění kostela. To bylo provedeno tak, že byl přistaven ke starému kaplanskému kostelu. Ten byl přistaven k původní kapli, není jasno kdy, ale domnívám se, že asi v letech 1775 až 1780. Kostel to byl jednoduchý, bez věže. V roce 1806 po dostavbě byl již s věží, v délce 14 sáhů, šíři 4 a do výšky 2 sáhů (1 sáh je 1,6 m). Přistavena byla sakristie. Kostel měl 3 oltáře. Hlavní, zasvěcený patronovi sv. Bartoloměji, a dva vedlejší, zasvěcené Panně Marii a sv. Anně. Podlaha byla dlážděná kamenem. Byl zde chor a varhany z roku 1860, ve věži byly tři zvony. Aby se kostel mohl vůbec rozšířit, musel se zrušit hřbitov, který byl kolem kostela. To se stalo v roce 1785. Hřbitov byl zbudován tam, kde je dosud. Vybavení kostela bylo doplňováno postupně. V roce 1808 obec dodala 20 lavic z měkkého dřeva napuštěného barvou. V kostele bylo několik kalichů a dvě monstrance, vše ze stříbra.

Koncem století byl však již kostel i přes veškeré opravy dosti zpustlý. S přibývajícím

počtem obyvatel byl i nedostačující. Proto bylo povoleno jeho zbourání. Ponechána musela být původní kaple a část prvního kostela. To se také stalo. Z původního kostela však zůstal jen presbytář. U kostela byla fara, vedená pod č. 16. Kdy byla postavena není známo. V kronice je zmínka, že opravena byla v roce 1859. K faře patřily hospodářské budovy a zahrada. Další oprava provedena v roce 1896. Konečná úprava fary provedena při bourání kostela v roce 1902. Současně byla vyčištěna zahrada a osázena ovocnými stromy. Na faře se chovala kráva, vepřový dobytek i drobné zvířectvo.

Stavba nového kostela

Starý kostel byl zbourán v roce 1903. Kde a jak se sloužily mše, se v kronice nedočteme. V opravené faře se konalo vždy jen shromáždění věřících, jinak se mše konaly v malém zbytku kostela. Ale asi občané chodili v neděli na mše i do Hodonína nebo jezdili do Strážnice. Bylo konáno mnoho sbírek, peněz však přibývalo jen málo. Stavba se neustále odkládala. V roce 1908 se konala voličská schůze do vídeňského parlamentu. Při té příležitosti kandidát na poslance, pozdější olomoucký arcibiskup dr. Antonín Stojan, slíbil pomoc. Hned na to bylo zadáno zhotovení plánu. Zasloužili se o něj stavitel Josef Juránek a Vladimír Vodička. Tyto plány ne zcela vyhovovaly a byly přepracovány brněnským inženýrem Vladimírem Fischerem. Ten pak také vykonával stavební dozor. Vlastní stavba byla zadána staviteli Josefu Doležalovi ze Strážnice. Jen jako poznámku uvádím, že podobný vývoj byl ve Vnorovech. Jak výstavba původního kostela a jeho následné zbourání, tak projekce kostela nového a jeho výstavba, pouze o dva roky dříve jako v Rohatci. Charakter obou staveb, vnější i vnitřní, nesou znaky inženýra Fischera.

Proti stavbě protestovala rohatecká firma Rohatecko-Bzenecké cukrovarny Rudolfa Auspitze a hraběte Antonína Magnise. Protest byl zamítnut. Ne, že by kostel nechtěla, ale namítala, že zaměstná více rohateckých občanů.

S vlastní stavbou bylo započato 4. září 1911 a před Vánoce 23. prosince 1911 byl kostel pod střechou. Příznivé počasí umožnilo, aby se mohlo nepřetržitě pracovat. Na stavbu bylo třeba 1200 kubických metrů písku. Zarovnat bylo nutno především jámu, která tam byla před zahájením stavby. Tuto práci vykonali farníci zdarma. Písek se bral u cihelen, vozilo jej některý den až 30 povozů. Nakladačů bylo až 150. Základy jsou betonové, cihly z Hodonína, „skřidlice“ dovezeny z Poštorné, ze závodu

„jeho jasnosti hraběte Lichtnštejna.“ Brzy zjara bylo na stavbě pokračováno. Práce šly dobře a tak mohl v novém kostele probůst olomoucký Dr. Antonín Stojan, tehdy kanovník, provést benedikci (požehnání, vysvěcení). Již před tím, při generální vizitaci, „ráčila Jeho Eminence kardinál Bauer, kníže, arcibiskup olomoucký, posvětit kříž na věž, který tam pak vytažen a upevněn byl.“

Firma Manoušek zhotovila pro kostel dva zvony, opravila dva původní a instalovány byly spolu s hodinami od firmy Morava v roce 1913. Obě firmy byly z Brna. Ze starého kostela byla vzata křtitelnice a oba oltáře, Boží hrob a Křížová cesta. Pohnutý osud měl velký lustr. Zhotovila jej firma Anýž z Brna za 900 K. Při zavěšování se utrhlo lano, lustr spadl a rozbil se. Nákladně byl opraven a opět pověšen. Lavice zhotovila brněnská firma Kubásek a roku 1913 se již na nich sedělo. Z různých důvodů byly první mše v novém kostele konány na Vánoce 1912. Hned na jaře se přistoupilo k úpravě starého kostela. Ponechána byla původní kaple a opravena včetně okolí.

Veliké zásluhy o vybudování kostela měl tehdejší starosta Karel Bureš. Byl však za tuto činnost pronásledován, zešílel a nakonec se oběsil.

Celkové náklady na kostel činily 148 600 K. 12 600 K bylo vybráno od farníků, 11 200 K zapláceno za peníze honební. Slíbené peníze málokdo dal, byly jen samé dluhy. Dokonce přistoupeno k tomu, aby byly sňaty měděné okapy, nahradit je měly plechové. Došlo i na takový paradox. Ještě nebyly firmě Manoušek ani splaceny peníze za zvony a byly „zrekvírovány na válečné účely“. Ještěže se páni umoudřili a na zvony přispěli. Během války se jako na splátky zapomnělo. Dluh se však navyšoval o úroky. Po válce koupil rohatecký cukrovar Redlich, továrník, majitel Hodonínského cukrovaru. Věnoval na kostel 50 000 K, hrabě Magnis dal 10 000 K. Po celé obci byla vyhlášena sbírka. Dům od domu. Vybráno bylo 6800 K. Stát dal subvenci a spolu s náboženskou maticí uhrazeno 27 700 K. Z úspor dáno 7200 K, nakonec stavitel Doležal slevil na dodávce 9800 K. Tak byl k 19. únoru 1921 kostel zcela vyplácen.

Kostel byl, ale bez hlavy, jak uvedeno v kronice. V Brně byl uložen starý barokový oltář ze Slavonic. Měl být opraven. Celková cena pak měla být 50 000 Kč. Ale otázkou bylo, kde je vzít. Pět tisíc měl farář jistých z dřívějších časů a sbírek. Znovu na scénu vstupuje rohatecký dobrodinec, komerční rada Dr. Bedřich Redlich. Za svou firmu a rodinu věnoval 24 000 Kč. Sběrka v Rohatci vynesla přes 5 tisíc. Ochota občanů při dovozu a vykládání z vagonů byla velká. Na podezdívku oltáře opět věnoval materiál (cihly, vápno, cement) továrník Redlich. Oltář pochází z roku 1716, jeho instalaci v Rohatci doporučil stavitel Fischer. Po opravě a umístění se dá mluvit o barokovém skvostu, téměř 300 let starém. V roce 1922, po dalších sbírkách a daru hraběte

Rok 1939 - spouštění zvonů pro Němce na zbrojní účely

Magnise, byla celá suma uhrazena. Předtím však byla již arcibiskupem olomouckým Dr. Antonínem Stojanem provedena konsekrace (posvěcení), a to 11. června 1921. Současně proběhlo biřmování 352 rohateckých biřmovanců. I když uvítání církevních hodnostářů, mecenášů a funkcionářů bylo na úrovni, včetně obřadů, neobešlo se to bez problémů. Když měl v neděli ráno vyjít průvod, nebylo venku nikoho. Když měla začít mše, počali se občané scházet. Arcibiskup to komentoval následovně: Rohatčané mají asi na všechno dost času, pozdě přijdou i do nebe.

Po tomto oficiálním uvedení kostela do

vlastního života následovalo období zvelebování, a to jak vnitřních prostor, tak okolí. Byly vysazeny lípy, z nichž mnohé ještě v současné době jsou ozdobou volných prostor okolo kostela a hřbitova. V samotném kostele byly instalovány nově zakoupené sochy. Postupně to byla socha Panny Marie, srdce Pána Ježíše Krista a socha sv. Antonína. Zakoupeny byly ze sbírek rohateckých žen, které pracovaly v tabákové továrně, cukrovaru nebo na nádraží. Místními ženami bylo vyšito několik antependií (závěsů na oltáře), které jsou ozdobou ještě v současné době. V roce 2002 byla v muzeu jejich výstava. V roce 1923 byl zhotoven firmou Bek ve Strážnici pomník na paměť obětem války. V tomto roce zemřel velký Moravan arcibiskup Antonín Stojan.

V roce 1932 jsou zakoupeny a instalovány varhany od firmy Rieger z Krnova. Do té doby v kostele varhany nebyly. V tomto roce provedl pan Václav Krupanský malbu kostela a na boční oltář vymaloval obraz sv. Václava.

Nový kříž z hořického kamene nechala před kostelem postavit paní Antošová v roce 1934. V následujícím roce se konala první mše novokněze Pavla Pokorníka, který pocházel z Rohatce. Bylo to poprvé, co rohatecký občan vystudoval kněžství. V roce 1936 byl vysvěcen nový hřbitov. Původní hřbitov již nestačil. Jako první byl na hřbitově pochován náhle zemřelý starosta František Antoš. Pan Krupanský vymaloval presbytář a oltář Panny Marie, který byl naproti oltáře sv. Václava a byl polychromován. V roce 1937 zemřel farář František Štrampach, velmi oblíbený kněz. V roce 1938 přišel rovněž velmi oblíbený kněz, Alois Stoniš, který odešel v roce 1954, když byl v roce 1952 jmenován děkanem pro nově ustavený veselský děkanát. Prožil v Rohatci válečná léta, která velmi pečlivě popsal ve farní kronice.

V roce 1943 byl objednan, ale až v květnu 1946 byl firmou B. Bek z Kutné Hory zhotoven, oltář Panny Marie Lurdské. Vysvěcen byl až v roce 1947 biskupem Stanislavem Zelou.

V roce 1949 byl zavěšen na hlavní oltář nový obraz sv. Bartoloměje autora akademického malíře Jana Hovory z Lipníka. Původní obraz byl uložen do kaple sv. Bartoloměje, kde se nachází doposud. V tom samém roce provedena celková oprava fary a farní zahrady, kde bylo vysazeno padesát ovocných stromků.

Roku 1960 byl jmenován administrátorem P. Antonín Bělík. Farnost přebíral v nedobrému stavu. Nebylo ministrantů, lidé nechodili na mše. Fara i zahrada zanedbá-

ná. Při úklidu půdy na faře byla nalezena monstrance z roku 1745, kalich a ciborium (kalich k uchování hostií). Vše jako vyřazené. Uvedené předměty nechal kněz vyčistit. Slouží dodnes při svátečních příležitostech. Na monstranci je nápis: Darováno Janem Augustinem do kostela rohateckého. Anno 1745. Na hody v roce 1962 se konala slavnostní mše k padesátinám chrámu. Slavnostní mši celebroval děkan Stoniš.

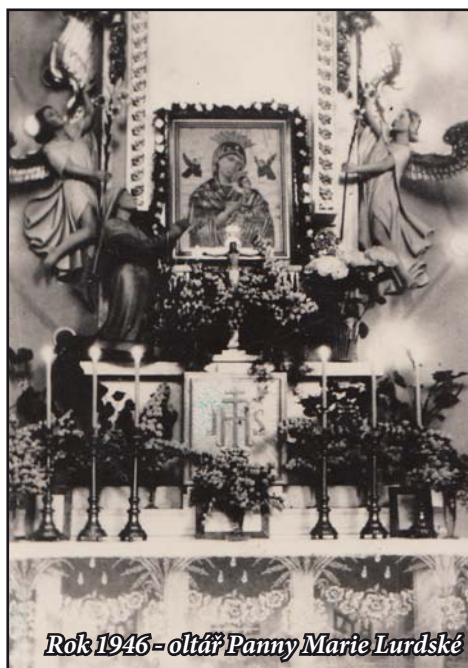
V roce 1960 byl firmou Dytrych opraven jediný zvon, který tady byl (umíráček). Tatáž firma v roce 1963 odlila pro kostel zvon Cyrila a Metoděje. Váží 152 kg, je v tónině E2. Zavěšen a vysvěcen byl v roce 1963. Zvon byl hodnocen dobře, proto se přistoupilo k odlití ještě dvou zvonů, zvon svatý Bartoloměj, hmotnost 500 kg, tónina A1 a Maria, hmotnost 300 kg, tónina C2. Současně provedena automatizace zvonění. Za tyto a mnohé jiné akce kněz v kronice srdečně děkuje p. Buchtovi, p. J. Pokorníkovi a dalším. Za tyto a mnohé jiné aktivity přeložen pater A. Bělík do Kuželova. Stalo se tak v listopadu 1967. Dokončím kapitolu o zvonech tím, že přeskočím několik let. Hlavně zásluhou p. Pokorníka byly v Brodku vyrobeny a odlity ještě dva zvony. Zvon sv. Václav o hmotnosti 220 kg a největší ze zvonů Duch svatý, který má hmotnost 1200 kg. Ten jediný byl do věže dopraven jeřábem. Ostatní byly vyzvednuty do věže ručně, za pomoci kladek. Vysvěcení proběhlo až později. Že jsou dobře sladěny si můžeme ověřit v neděli před mší.

V letech 1968 a 1969 nastala velká euforie. Lidé ve velkém počtu chodili do kostela, pomáhali při úklidu a čištění. Byla položena dlažba v kostele, zrestaurován obraz sv. Bartoloměje, křížová cesta. Ta byla

opatřena novým osvětlením. Obnoven byl i průvod na Boží tělo, který měl snad až 2000 účastníků. Okupací byly poznamenány i hody. I když nálada nebyla dobrá, muzika byla zakázána, přesto bylo v průvodu na 200 krojovaných účastníků. Náladu pokazilo pouze vyloupení kostela v říjnu 1969. V listopadu toho roku provedena instalace nových hodin. Pan Eduard Číkl odlil bicí zvon, který se ozýval každou celou hodinu a půlhodinu. Na jaře byly nalezeny věci ukradené z kostela v lese u Bzence. Protože byly poškozeny, nechaly se opravit a pozlatit. V následujícím roce se konalo biřmování. Bylo 300 biřmovanců. Svátost uděloval kapitulní vikář Josef Vrána. Poprvé se konalo setkání padesátníků. Rohatec měl tomto roce 3000 obyvatel.

V roce 1971 byla provedena malba kostela, upravena křtitelnice, odstraněna kazatelna a další úpravy dle požadavků kapitulní konsistoře v Olomouci. Chrám tak nabyl úplně jiného nového vzhledu. V roce 1973 se po 38 letech konala v Rohatci primiční mše rodáka Františka Dobeše. Účast lidí místních i z okolí byla velká. V následujícím roce došlo k rozšíření místního hřbitova. V kratších časových obdobích se vystřídalo několik kněží. Tím bylo dáno, že ke zvelebování či jiným důležitým událostem, nedocházelo. V roce 1990 byl vysvěcen a absolvoval primiční mši další rohatecký rodák Libor Salčák. V tomto roce byla zhotovena v kostele nová kovová brána, aby věřící měli možnost po celý den do kostela nahlédnout. Rovněž byl nově upraven presbytář kostela, zhotovena mramorová podezdívka a instalován mramorový obětní stolec.

Dnem 16. srpna 1991 převzal far-

Rok 1946 - oltář Panny Marie Lurdské

Tentýž oltář v roce 2001

nost P. Karel Krumpolc. Jako kněz působí v Rohatci doposud. Po prvním faráři P. Josefu Kostrunkovi, který u nás působil v letech 1775 až 1807, tj. plných 32 let, je druhým nejdéle sloužícím duchovním správcem. Nejdříve musel dokončit úpravy presbytáře a nechat vysvětit obětní stůl. To provedl biskup Hrdlička. Současně vysvětil i zvony. V roce 1995 dokončil opravu kaple sv. Bartoloměje pan Josef Pokorník. V současnosti věnuje velkou péči i kapliče na Hatích.

Nutno vzpomenout, že v roce 1996 bylo v Rohatci biřmování. Sice bylo jen 31 biřmovanců, ale ve slavnostně vyzdobeném kostele. Biskupa Hrdličku přivítalo i mnoho krojovaných. V roce 1997 postihla Rohatec velká povodeň. Zde se projevila solidarita občanů. V Rohatci bylo ve sbírkách vybráno na pomoc postiženým hodně finančních prostředků, i naší obci a místním povodní postiženým občanům bylo hodně pomoheno. Velké množství vody podmácelo omítku kostela. Hlavně pan Pokorník zorganizoval a prováděl vnější opravy. Celá akce trvala dva roky. Na popud P. Libora Salčáka bylo přistavěno ke kostelu sociální zařízení s vchodem z chrámové předsíně. Práce financoval sám P. Salčák. Vchod na kůr z chrámové lodi navrhl a vyprojektoval a práce provedla firma místního podnikatele pana Svrčka. Dne 20. října 2001 udělil biskup Hrdlička 26 biřmovancům svátost biřmování.

V roce 2002 bylo opraveno hlavní schodiště do kostela a dány nové tašky a akapy na střechu fary. V roce následujícím pro-

vedl pan Richard Stehlík celkovou opravu varhan.

V roce 2006 došlo k celkové opravě fary, vyměněny dveře, okna, opravena fasáda, elektroinstalace a vnitřní prostory vymalovány. V roce 2007, ve svých 94 letech, zemřel dlouholetý rohatecký varhaník pan František Salčák. Na varhany hrál přes šedesát let. Kromě toho ovládal několik dalších hudebních nástrojů, uplatnil se i jako kapelník dechové hudby nebo vedoucí chrámového pěveckého sboru.

Rok 2008 byl zatím posledním, kdy bylo v Rohatci biřmování. Třinácti biřmovancům udělil svátost opět biskup Hrdlička. V roce 2011 byl nově vymalován kostel firmou Strachota z Lipova, která obnovila malbu a nátěry. Finanční náklady činily téměř 400 000 Kč. O průběh prací a zdar celé náročné akce se zasloužili především manželé Pokorníkovi. Tímto pan Josef Pokorník završil padesátiletou práci pro rohatecký chrám a další církevní památky. V práci pro kostel však pokračuje jako kostelník, údržbář a obětavý člověk až do dnešních dní. Spolu s manželkou se starají i o květinovou výzdobu.

Tolik o našem kostele, jeho vzniku, budování. Jaký bude v letech příštích, o tom rozhodnou naše děti, vnuci. Musíme doufat, že bude ještě dlouho dominantou obce, a to nejen stavitelskou, ale i duchovní.

Kdo byl vlastně Bartoloměj, proč naši původní obyvatelé svatostánek po něm pojmenovali. Natanaela přivedl mezi apoštoly před Ježíše sv. Filip. Tak se totiž původně sv. Bartoloměj jmenoval. Jeho

přesné jméno čteme Natanael Bar-Tolmai. Hebrejské bar tolmai značí tolik co syn oráče brázd. Většina apoštolů však byli rybáři, proto Bartoloměj. Jako apoštol se pohyboval na velkém prostoru. Skončil až v Armenii. Tam léčil nemocné. Za to byl pro svou „posedlost“ odsouzen k trestu smrti stažením z kůže a na to ukřižován. Proto je znázorňován s koželužským nožem v ruce. Proč zrovna v Rohatci si svůj svatostánek obyvatelé po tomto světci pojmenovali se mně nepodařilo zjistit. Předpokládám, že vzhledem k řece, která se zde nacházela, bylo mnoho rybářů, ale na písčitéch pozemcích na dnešních padělcích bylo i mnoho rolníků. A protože právě v 11. a 12. století bylo v okolí mnoho kostelů tomuto světci zasvěceno, tak si na něj vzpomněli i praobyvatelé naší obce.

Závěrem připomínám, že o kaplích a křížích v Rohatci jsem psal před třemi roky v Rohatecké obci. Seznam duchovních správců je uveden v knize Rohatec minulost a současnost obce z roku 2003.

Použité zdroje:

- Dějiny markrabství moravského, R. Dvořák, 1906, přetisk původního vydání
- Vlastivěda moravská, Dvorský, 1914
- Slovácká osada Rohatec, J. Vaněk, 1930
- Slovácká obec Rohatec, J. Bíza, J. Skácel, 1973
- Rohatec minulost a současnost obce, Jančař a kol., 2003
- Farní kronika farnosti rohatecké od roku 1899

Ing. A. Jaroš

Kultura

PŘÍRŮSTKY KNIH V OBECNÍ KNIHOVNĚ

Naučná pro dospělé

Kollár, D.
David, P.

Nejkrásnější horské silnice Slovenska
Za strašidly na hrady a zámky 3

Mariani, S.
Steel, D.

Faraonův poklad
Dům na Charles Street

Beletrie pro dospělé:

Steel, D.
Cleaves, A.
Whitton, H.
Robert, N.
Robb., J.D.
Fuchsová, I.
Roberts, N.
Limrová, K.
Hustvedt, S.
Connor, B.
Černá, J.
Eidler, P.
Rankin, I.

Domov
Skryté hlubiny
Žárlivá císařovna
Únik
Téměř bez šance
Když Aleš nosí moji sukni
Ruleta osudu
Dva meče
Léto bez mužů
Mrtvá minulost
Břetislav a Jitka
Mrtvý v obecném zájmu
Důvod k vraždě

Silva, D.
Koryta, M.
Medeiros, T.
Gilbert, E.
Dvořák, S.
Synek, K.
Condie, A.
Radulič, H.
Petterson, J.
Brown, S.
Kačírková, I.

Portrét špionky
Tak chladná řeka
Tvůj slastný polibek
Drsní chlapi
Léta pod psa
Líné kroky do Paříže
Dokonalý pár
Láska za ostnatým drátem
Soukromé hry
Texas, Odhodlaný Chase
Masožravé rostliny

Beletrie pro děti:

Norris, S.

Blbá sázka o fajn kluka
J.H.

OHLÉDNUTÍ ZA ROHATECKÝMI HODY – OBRAZOVÁ PŘÍLOHA

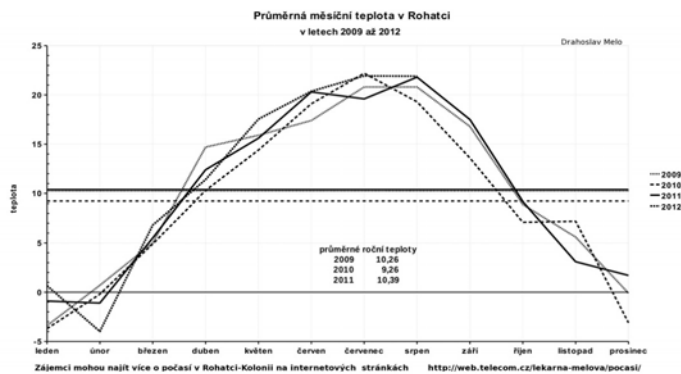
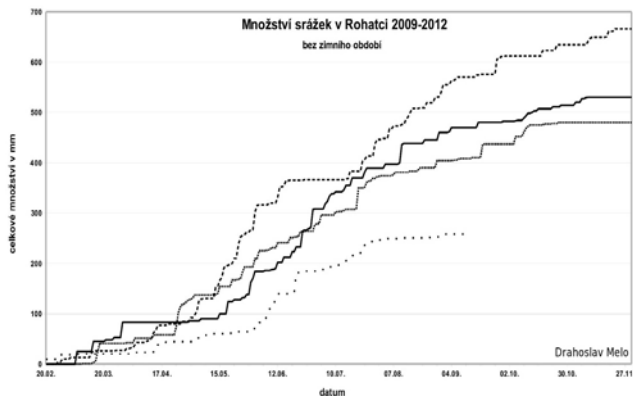

4. ROČNÍK PŘEHLÍDKY MUŽSKÝCH A ŽENSKÝCH SBORŮ ZA ROHATCEM ZA DĚDINŮ

Ing. Drahošlav Melo

Spolky LETNÍ OHLÉDNUTÍ

*Letá nám odchází, toť přírody zákon,
pomalu uvadá květiněk záhon.
Podzim už přichází, zezlátne listí,
že vše se vrátí zpět, budme si jisti...*

Letošní léto, i když bylo chvílemi značně horké, jsme si my, senioři, také užívali. Sice ne až tak sluněním a koupáním, ale účastí na několika zajímavých klubových akcích. Byl to 18. července tradiční letní výlet lodí Konstancie po naší Moravě, kde nechyběl ani vodník. Za doprovodu harmoniky jsme si s chutí zaspívali nejen na lodi, ale i při posezení na přístavišti Přívoz, kde nás čekalo občerstvení.

Dne 28. července jsme si vyjeli do nedalekých Buchlovic, kde se konal „Česnekový festival“. Tam jsme mohli ochutnat různé česnekové speciality, ale i vidět řadu vystoupení krojovaných souborů se zpěváky, tanečníky, také se projít zámeckým parkem, který skýtal v tom horku stín a prohlédnout si zde například výstavu dětských výkresů s česnekovým motivem, loutkové divadlo, či poslechnout

si koncert cimbálových a dechových muzik. Prostě to byla „pastva pro oči“, ale i možnost nakoupit si dostatek českého česneku. Výlet jsme zakončili prohlídkou malých sirnatých lázní ve Smradavce, které jsou nedaleko Buchlovic.

Šikovné ruce našich seniorek – babiček se podepsaly i na přehlídce krásných rohateckých krojů u příležitosti tradičních Bartolomějských hodů.

Na sobotu 1. září byly naše děvčice z důchodcovské Lúcnice pozvány do petrovských „Plžů“, aby na „Gulášovém festivalu“ vystoupily s některým ze svých programů. Dlužno dodat, že naše děvčice vystupovaly již v Hodoníně, Lužicích, Moravské Nové Vsi, Tvarožné Lhotě, Ratíškovcích, Sudoměřicích i Miloticích. I přes mírnou nepřízeň počasí se festival konal a pořadatelé mohli být spokojeni. Účast byla veliká a při vystoupení našich děvčic, které předvedly v první části pozdravné halekačky, vrtěné a zatanco-

valy gbelanskú šotyšku a v druhé části „Labutí jezero“, zazněl pochvalný potlesk. Zvláště velké ovace sklidily baletky. Úsměv na tváři by se jistě vyloudil i samému P.I. Čajkovskému.

Dne 7. září jsme se sešli na „Harmonice“, popřáli dalším čtyřem jubilantům k jejich výročí a probrali akce, které si ještě můžeme spolu užít do konce roku. O tom ale zase příště...

Za Klub důchodců Rohatec, o.s.
Marie Nováková

ČINNOST ZÁKLADNÍ ORGANIZACE SVAZU ZDRAVOTNĚ POSTIŽENÝCH OBČANŮ ZA I. POLOLETÍ 2012

První pololetí letošního roku jsme zahájili jako obvykle výroční členskou schůzí, které se nezúčastnil nikdo z pozvaných hostů. Naši členové byli seznámeni s tím, co proběhlo v roce 2011 a co je čeká v roce 2012. Informovali jsme je o nových zákonech pro zdravotně postižené občany, které vešly v platnost od 1. 1. 2012. Bohužel, některé jsou i v jejich neprospěch. Dále jsme je informovali o týdenních rekondičních pobytech, které pořádá Regionální výbor SZPO v Hodoníně, je o ně velký zájem, využívají je i členové naší základní organizace. Nabízíme možnost relaxace, využití rehabilitace, vycházek s poznáváním krásné přírody. Vše blahodárně působí na zlepšení zdravotních potíží. Je zájem jak

o tuzemské, tak i zahraniční rekondice. V letošním roce naše organizace ve spolupráci s cestovní kanceláří KM Travel organizuje týdenní pobyt v chorvatském Rabacu. Během měsíce března naši členové absolvovali masáže dle vlastního výběru maséra.

Pořádali jsme také jednodenní zájezd do Győru za plaváním a relaxací v termálních bazénech. Účastníci zájezdu se domů vraceli spokojeni a odpočati. V květnu naše ZO SZPO pořádala již VII. Májový večírek spojený s oslavou svátku Dne matek. Pod vedením paní učitelky Aleny Okáníkové zatančily děti z místní mateřské školky, které nás svým milým vystoupením příjemně pobavily. Dále vystoupily děti z Aerobic klubu Hodonín

pod vedením paní Rucké se svižným tanečním programem. Pro radost a potěšení nám zahrála mládežnická cimbálová muzika pod vedením pana učitele Tomáše Červenky s primášem a zároveň i zpěvákem Jendou Netopilíkem a mládežnická dechová kapela pod vedením Mgr. Stanislava Esterky, za doprovodu zpěvaček Pavly Burešové a Edity Jurkovičové. Cimbálová muzika i dechová kapela působí při Základní umělecké škole v Dolních Bojanovicích. Tím, že přijali naše pozvání, nám připravili krásný a nevšední kulturní zážitek, který všem zúčastněným pozvedl dobrou náladu. Účinkující si zaslouží za jejich ochotu velké poděkování, neboť to dělají na úkor svého volného času a bez jakékoliv finanční odměny.

Večírek se dále vyvíjel ve velmi dobré a příjemné atmosféře. Popřáli jsme i maminkám k jejich svátku s předáním dárečku ve formě karafiátu a perníkového srdíčka. Po skončení programu se jako obvykle podávalo občerstvení. Poté nastala družná volná

zábava, při které si aspoň na chvíli mohli přítomní odpočinout od dennodenních starostí, obzvlášť naše maminky a babičky. Domů odcházeli spokojeni s pěkně prožitým večerem a nadšení z velmi pěkného vystoupení všech účinkujících.

V tomto měsíci se také započalo s návštěvami bazénu v hodonínských lázních, tyto přecházely do měsíce června.

Dále jsme v červnu zhlédli v ND Brno operetu Perikola od Jacquesse Offenbacha. Představení se líbilo, s příjemně prožitým večerem a krásným uměleckým zážitkem se domů vraceli spokojeni všichni, kdo se zájezdu zúčastnili.

Sportovní akce – výlet na kolech - se pro nepříznivé počasí odložila.

To je z naší činnosti za první pololetí vše. Na setkání při námi pořádaných akcích se s našimi členy budeme i nadále těšit.

(V. Burešová)

LETNÍ TÁBOR MLADÝCH HASIČŮ

Tak jako každým rokem pořádá SDH Rohatec táborové soustředění pro mladé hasiče, tak i letos jeli mladí hasiči na tábor - tentokrát v termínu od 12. 8. do 18. 8. do hezkého prostředí chaty RADOST ve Vřesovicích.

Letošního soustředění se zúčastnilo 14 dětí a 4 vedoucí. Děti byly ve věku od 5 do 15 let s převahou mladších dětí, proto téma letošního tábora byli ŠMOULOVÉ. Děti si již doma připravily kostým na Šmoulu a jméno nám prozradily teprve

při prvním šmoulím nástupu. Šmoulové byli rozděleni do tří družstev – Šmoulíčkové, Siláci a Kutilové. Každý den probíhaly hry, soutěže a různé tvůrčí činnosti, za které byly děti odměněny diplomy a sladkostmi. Družstva také soutěžila mezi sebou, vyhrálo družstvo Šmoulíčků. Každé ráno bylo bodování úklidu pokojů, ve kterém vyhrály Šmoulíce a Modří šmoulové. V polovině týdne se uskutečnil celodenní výlet na hrad Cimburk a do blízkého okolí. Poslední večer proběhla společná hra

odvahy „ Po stopách tatky Šmouly „, a po osvětlené stezce muselo projít každé dítě „ stezku odvahy,, kterou i ti nejmenší perfektně zvládli. Než jsme se rozjeli zpátky domů, rozloučili jsme se s panem kuchařem, který nám celou dobu připravoval výborné jídlo. Po celou dobu jsme měli krásné počasí, tak jsme si celého pobytu v přírodě krásně užili a děti se vracely z tábora plny zážitků s úsměvem na tváři.

*Dáša Skořepová
vedoucí mládeže SDH Rohatec*

SLAVNOSTNÍ ŽEHNÁNÍ HASIČSKÉ TECHNIKY

Letošní rok byl pro rohatecké hasiče velice radostný a plný očekávání. Do hasičské rodiny jsme přivítali nové zásahové vozidlo. Zbrusu nový dopravní a technický automobil Peugeot Boxer se stal skutečností díky dotaci z rozpočtu Jihomoravského kraje a nemalému finančnímu příspěví obce Rohatec.

Nový automobil byl již nutností, stará Avia kvůli technickému stavu zkrátka dosloužila. Díky dotacím, pochopení zastupitelů a nezměrnému úsilí hasičů, zejména strojníků v čele s velitelem Ing. Tomášem Letochou, se přání stalo realitou, která překonala naše očekávání. Z důvodu úspory finančních prostředků si

členové jednotky dotvořili několik detailů svépomocí a vozidlo je tedy přesně podle jejich představ. Naše nové „deáčko“, tedy dopravní automobil, jsme rovněž chtěli důstojně představit našim rohateckým spoluobčanům a kolegům hasičům. Nakonec jsme zvolili formu slavnostního uvedení do provozu s žehnáním nejen

nového dopravního automobilu, ale i cisterny Tatra. V sobotu 22. září po druhé hodině odpolední ožil areál Pod zeleným u kulturního domu nebyvalým ruchem. Na návštěvníky čekala rohatecká požární vozidla, historická stříkačka a zásahová vozidla okolních spřátelených hasičských sborů. Díky panu Trechovi se návštěvníci mohli seznámit i s technikou vojenskou. Program zahájili naši nejmenší hasiči, požárním útokem zdárně uhasili hořící papírové domečky. Následovala ukázka vyprošťování zraněného z havarovaného vozidla předvedená hasiči ze Žeravic. Pak nastala slavnostní chvíle, pan kaplan Jiří Jeniš požehnal oběma zásahovým vozidlům a rovněž i naší zásahové jednotce a pronesl krátkou modlitbu. Žehnání bylo i příležitostí poděkovat všem těm, kteří se na uskutečnění dlouholetého snu rohateckých hasičů - modernizace parku zásahových vozidel - podíleli. Velitel jednotky Tomáš Letocha přiblížil tuto historii v krátkém shrnutí. Pak následovali významní hosté, nejprve promluvil

hejtman Jihomoravského kraje JUDr. Michal Hašek, který podobně jako místopředseda senátu Ing. Zdeněk Škromach poděkoval rohateckým hasičům za pomoc při zásazích zejména v případě živelných pohrom. Hejtman s potěšením konstatoval, že v soutěži Miss hasička zastupuje Jihomoravský kraj právě rohatecká hasička Lenka Hověžáková a vyzval, stejně jako Ing. Škromach, přítomné k její podpoře v soutěži. Za představitele obce Rohatec pak přednesl krátký příspěvek radní Ing. Jarmil Adamec. Následoval projev velitele stanice Hodonín, Hasičského záchranného sboru JmK, mjr. Ing. Froňka, který ocenil spolehlivost a úroveň rohatecké zásahové jednotky

a zejména působení jejího velitele. Pak následovala prohlídka obou rohateckých zásahových vozidel. Krásné počasí a příjemnou atmosféru setkání umocnilo radostné veselí všech přítomných dětí, které se brouzdaly velkým kopcem z bílé požární pěny. To byla krásná tečka za tímto příjemným a slavnostním setkáním.

*PhDr. Jaroslav Andryšek,
kronikář SDH Rohatec*

ZO ČZS ROHATEC

ZO ČZS Rohatec ve spolupráci s obcí Rohatec vyhlásila v měsíci květnu 2012 soutěž o nejhezčí výzdobu balkonů, oken a předzahrádek. Cílem soutěže, která bude probíhat i v dalších letech, je i tímto způsobem zlepšovat vzhled obce. Aktivitu v tomto směru přinesla hlavně skupina žen, která se do naší organizace přihlásila v letošním roce.

Vyhodnocení soutěže proběhlo v týdnu od 27.8.2012 do 9.9.2012 kdy členky komise prošly všechny ulice v Rohatci a pak vyhodnotily

- cenu za nejhezčí rozkvetlé okno obdržela paní Eva Šebestová z ulice Za Humny
- cenu za nejhezčí rozkvetlý balkon

rodina Hejdova a Chlumských z ulice Osvobození a rodina Galatíkova z ulice Žitná

Cenu za celkový vzhled rozkvetlého domu obdržela rodina Horáčkova z ulice Žitná na Kolonii.

Všichni vyhodnocení dostali odběrní poukázky na zboží dle vlastního výběru a malý dárek. Ceny byly předány na přehlídce mužských a ženských sborů.

ZO ČZS „ZAHŘÁDKÁŘKY“

Když se řekne „zahrádkář“, mnohým z Vás se vybaví muž, který sází, pleje, okopává, stříhá stromy, stará se o vinici a veškerý svůj volný čas věnuje své zahrádce či políčku. A co ženy? Ty také mohou být zahrádkářky! V Rohatci se sešla parta žen a věnovaly se tvoření: výrobě adventních věnců, pletení z pedigu a jiným tvořivým aktivitám. Na jaře letošního roku se přidružily k Základní organizaci ČZS, aby mohly oslovit více stejně založených žen a pořádat pro veřejnost různé akce.

V současné době je takto organizováno 20 členek. Pořádaly jsme kurz modrotisku a dekupáže (ubrousková technika). Spolu s obcí Rohatec jsme vyhlásily soutěž o nejhezčí květinovou výzdobu balkónů, oken a předzahrádek. Vyhlášení výsled-

ků soutěže bylo na Přehlídce mužských a ženských sborů v Rohatci dne 15. 9. 2012. V blízké době připravujeme Podzimní slavnost, kde si můžete prohlédnout výstavu ovoce a zeleniny, podzimní dekorace, výstavu fotografií a také si zakoupit dárečky, tašky, ubrusy a prostírání v krámku jedné z členek naší organizace. Zájemci si mohou vyrobit drobné podzimní dekorace a ochutnat ovocné dobroty. Na tuto akci jste všichni srdečně zváni v sobotu 13. 10. 2012 do Kulturního domu v Rohatci. Další připravovanou akcí bude vystoupení divadelního souboru Svatopluk z Hodonína, který v neděli 21. 10. 2012 představí svou divadelní hru Ženitba. Do konce roku plánujeme uskutečnit např. další část kurzu dekupáže a výrobu adventních věnců.

O všech našich aktivitách se dozvíte prostřednictvím plakátků, kabelové televize a hlášení místního rozhlasu. Snad se v dohledné době sejdeme i na našich připravovaných webových stránkách. Těšíme se na Vás!

Za všechny zahrádkářky

Zahrádkáři Rohatec Vás zvou na

OSLAVU PODZIMU dne 13.10.2012

KD Rohatec od 14:00-18:00 hod.

Na co se můžete těšit?

Na výstavu zeleniny, ovoce, podzimních dekorací, fotografií, panenek, **prodejní stánky** kde si můžete zakoupit dekorace z látky a květinovou výzdobu. Pro Vás i Vaše děti jsou připraveny **tvořivé dílny**. Těšit se můžete i na **stánek s podzimními dobrotami**. Vstupné **20 Kč**.

Srdečně zvou zahrádkářky.

VZPOMÍNÁ TETKA BĚTKA

Podzim sa dotahl jak smrad. Vlaš-tovičky sa už slétajú a posedávajú na drátoch a děckám začala škola. Toš tak sem si zaspomínala na dobu, dyš aj nám děckám skončilo bezstarostné létání po lúkách, kúpání v Moravě a lození po stromoch. Bylo to po válce v pětaštyrčatém roku. Ničeho nebylo, ale do první třídy sme sa velice těšily, lebo sme nevěděly, co nás ve škole čeká. Školky tehda nebyly, toš ani žádná příprava jakú mají děcka včil. Tatínci nám pozašivali dratví lebo konopnú nitů kabele, lebo sa to dědilo po starších sourozencoch. Maminky nám zasěj něco pěkného usily, aby sme ten první deň byly nastrójeny. Večer nás ve dřevěném voštroku okúpaly, lebo sme přes leto byly tak opáleny, že nebylo poznat, esli je to od slunka lebo sme tak špinaví. Rána sme sa nemohly ani dočkat. Kluci měli většinu gatě na šráky a košelu, na nohách sandále lebo střevíce. Děvčata většinu v kroji, vlasy zapletené do copů, ostatní městské šaty, načesaného kohůtka s mašlů lebo mikádo, obuté dřeváky lebo sandále. A co sme si sebů nėsly? Tabulku na psaní, kamének a na špagatě uvázaná hubka lebo kúsek haděrky, dřevěný futrálek a v něm obyčejná tuška, kúsek gumy, neskůř násadka na špice, dva zešity – jeden na psaní a druhý do počtů obalené buď do novin lebo modrým papírem ze štítkem. Slabikář sa dědil lebo sa učebnice odkupovaly od starších školáků za tři až pět korun. Ze začátku sme počítaly na prstách a neskůř sme měli počítadlo s barevnýma guličkama. Ale to už su s tým spomínáním daleko.

Toš první jak to začalo. Před školů bylo křiku jak v židovské škole. Starší děcka sa už daly do kupy podlé tříd a my prvňáci sme čekali gdy už to začne. Konečně pan školník zazvónil na veliký zvonek, kerý visal na chodbě. Ze dveří vyšel pan řídící a nás prvňáčků zavědl do velikej třídy a řekl, aby sme si dneskaj sedly s kým chceme, ale že potom si nás rozesadí podle svého. Pěkně nás přivítal, řekl že sa menuje Bıza, všechno nás naučí a my zas mosíme dávat veliký pozor a mosíme poslúchat. Aj nám ukázal, kam budeme chodit na záchod a že sa dycky mosíme přihlásit zvihnutím ruky, že sa nám chce, ale ani tam nevisal žádný papír. Doma byla na konci dvora dřevěná kadibudka, v ní na hřebíku napichlý nějaký papír a my šli, gdy sa nám chtělo aj bez hlášení. A včil něco, jak to bylo

ve třídě. Dřevěné lavice s opěrátkem na záda, stupínek, obyčejná legátka a stůl na kerém byla třídní kniha, kalamář a hlavně rákoska. Na zdi otáčací tabula, křida a hadra na smazávání. Blízko dveří vysoké kamna, kýbl na uhel, lopatka, zmetáček a kutáč, železný stojan, v něm plechový lavór s vodů a pod ním plechový žbán s kerým sa chodilo ke studni pro vodu. Na zdi dřevěná deska z háčkama na kabáty, dlážka byla dřevěná. Do první třídy sa chodilo enom dopoledňa, toš sme si ani žádné svačinky z domu nenosily, ale zazvonilo poledně, toš sme ze škole vyletěly jak divá zvěř a hurá k obědu. Bylo po válce, toš nám povinně dávaly rybí tuk, prý aby sme nedostali křivicu. To byla ve třídě veliká sklénka od oharků a malá plechová užička, všeci sme si stůply do řady, každý otevřel hubu a pan učitel nás poděloval. Nekomu to šmakovalo a šel by si aj dvakrát, ale nekeří sa s teho aj posraly, lebo nebyly na takové masnisko zvyklý. Ve třídách nás bylo šestatřicet až pětaštyrčat. O přestávce plno křiku a hónění, ale jak sa zazvonilo, hned sme sa postavily a pozdravily – dobré ráno. Na mávnutí ruky už sa sedělo. Každá první hodina začínala písničků. Pán řídící zahrál pár taktů a už sa spávalo: šel kanárek do stodůlky čočovičku mlátit lebo náš kocour strakatý, má ocas ufatý. Z tych písniček co nás naučil, by byl celý zpěvník a všechny si jich dodnes pamatuju.

Dyš zavřu oči, toš to celé spomínání mám před sebů jak nějaký film. Šak dnešní děcka sů oproti nám velici chudáci. Už od třech roků jich učá ve školce malovat, psat, počítat a ešče ani neumijů pořádně mlůvit po našem a už jich učijů cizí řeči. Do škole mají na zádoch tak těšké ruksaky, že málem přepadnú na záda. V jedné ruce flašku z vodů a brambůrky, v druhé mobil a ešče jich aj rodičé vozá ke škole autama. A co mají odpoledňama všelijakých krůžků a dyš dojdů navečer dom, toš ešče si sednú k počíta-

čom. Enom neví, gdy sa ty chudáci hrájů? Šak na ulici málem děcka ani nevidíte. A nedaj Bože aby vypla elektriika lebo nebyly monočlánky. Šak by neuměly tušků nic napsat ba ani spočítat. To já bych si aj bez kalkulačky všechno spočítala z hlavy, enom kdyby bylo co.

Zdravijů tetka Bětko

Milá tetko Bětko,

dycky si rád přečtu v rohateckých novinách Tvůj článek. Na ten poslední, kde sa zmiňuješ o našich hodách a nabádaš nás, abysme sa došli podívat pod zelené na našu chasu a nezapomněli zaplatit vstupné, sem sa po skončení hodů rozhodl zareagovat.

Pod zelené chodím s celů rodinů pokaždě a letos sem pozval aj známých z Čech, aby sa podívali, jak to na hodách chodí a jaké máme krásné kroje. Abych nezapomněl, všeci sme vstupné zaplatili. Co sa týká krojů, bylo všechno v pořádku, ty sa jim moc lůbily, hlavně ty děvčacké, ale hody pod zeleným nestály za nic. Marně sme čekali, kdy v přestávkách muziky chasa zaspívá, šohajě zacifrujů, ale nic z teho sa nedělo, chasa postávala venku a parket byl prázdný. A nedočkali sme sa ani sóla, jak pro stárka tak pro starostu.

A ani večer sa nám to nelůbilo, za celé štyry hodiny, co sme tam vydržali, sme stárka na parketě viděli třikrát - jednú tancoval a dvakrát rozhazoval po parketě zrno, aby sa lepší tancovalo. Tož takové byly letos hody, zklamaly mňa.

Bětko, snáď mě dáš za pravdu, že by sa to za vás stat nemohlo, aj dyš ste si šeko zařidžovali a platili sami a dneska jim obecni úrad zařídí a zaplatí, co sa dá.

A tak si myslím, že větší úcta k tradicám, víc slušnosti a vděku by bylo na místě.

Možná, že je to enom můj názor, ale já to tak cítím a mosel sem Ti to v otevřeném dopisi napsat.

strýc Michal

AKTÉŘI SOUTĚŽNÍHO ROČNÍKU 2012/2013 TJ SLAVOJ ROHATEC

Mistrovské soutěže odstartovaly sice již 11. srpna 2012, ale některé skutečnosti Vám přibližujeme v 5. čísle Rohatecké obce.

A – mužstvo pro krajskou I. A třídu skupina B

Antoš Marek, trenér

Anšlág Pavel, vedoucí

Flíček Jaroslav, hrající asistent

Hráči: Anšlág Ondřej, Běloch Luboš, Bidmon Petr, Dohnálek Petr, Flíček Jaroslav, Kolařík Jakub, Herzán Marek, Korbel Ladislav, Mačuda Jakub, Matůšek Igor, Mikéska František, Netík Tomáš, Páleník Tomáš, Rosypálek Zbyněk, Schenel Jakub, Štěvík Radek, Petrák Igor, Tomšej Jakub, Vrba Lukáš a Vanda Filip.

Dorost pro krajskou I. A třídu skupina C

Lábadí Robert, Domanský Oldřich, trenéři

Chalupa Erik, vedoucí

Hráči: Domanský Martin, Duchoslav Marek, Elšík Ivan, Frolec Lukáš, Kotásek Jiří, Kučera Tomáš, Kundera Patrik, Lába-

di Filip, Stanický Kamil, Stankovič Radek, Šafařík Jakub, Šupa Dominik, Vacenovský Ondřej, Valčík Martin, Veselý Ivo, Vinklár Filip, Michalica Lukáš a Trs David.

Starší žáci pro krajskou I. třídu skupina C

Dobeš Mojmír, trenér

Bartoš Libor, Mgr., vedoucí

Hráči: Bartoš Jan, Cyz Michal, Daniel Jan, Elšík Libor, Faltýnek Hynek, Gerstberger Lukáš, Hlaváč David, Hochman Ivo, Konečný Filip, Kovalčík Michal, Kučera Vladimír, Mucha Dominik, Štylárek Tomáš, Surovec Jan a Turek Jan.

Mladší žáci pro krajskou I. třídu skupina C

Hřebačka Lukáš, trenér

Hráči: Lesák Vojtěch, Malěř Jan, Matěj Pavel, Daniel Lukáš, Pekařík Pavel, Pecha Roman, Pivoňka Daniel, Prágl Lubor, Rosypálek Adam, Rybecký Patrik, Svačina Roman, Šindar Patrik, Toman Jiří a Tříška Lumír.

Přípravka mladší

Vyslužil Lukáš, trenér

Chalupa Erik, vedoucí

Hráči: Belžík Filip, Flégr Martin, Jaroš Jan, Lacko Jan a Martin, Ohrada Adam, Staněk Jan, Štylárek Lukáš, Toman Vojtěch, Tříška David, Vyslužil Tobiáš a Vinter Patrik.

V minulém 4. čísle Rohatecké obce jsme Vás seznámili s vylosováním všech našich soutěžních mužstev. V čase 5. čísla jsme již v polovině podzimních soutěží. Tak rychle čas plyne.

Start jednotlivých družstev jako to počasí /normální/, střídavě oblačno. Trochu se mračí u nejmladších. Starší přípravka tiše zmizela, u mladších žáků nedostatečný počet hráčů. Navíc chybí i vedoucí u mladších žáků. Kdo se dobrovolně přihlásí?

Tak... ať se daří všem okolo kopané, nejen zde vyjmenovaným.

V. Hlaváč

TRADIČNÍ PŘEDHODOVÝ „ULIČKOVÝ“ TURNAJ
V MALÉ KOPANÉ 2012

Týden před hodama v sobotu 18. srpna se na hřišti v Cihelnách opět konal tradiční turnaj v malé kopané. V parném počasí, kdy slunce opalovalo více než je zdravé, se přihlásilo do turnaje 10 týmů. Do letošního ročníku nezasáhly týmy U Capitů, ani Kolonka. Přivítali jsme však mezi námi tým nový, jenž vykrytalizoval z bývalých hráčů Royal Baru s názvem Esma. Hrál se opět na dvou připravených hřištích a díky letnímu počasí dorazilo i mnoho fotbalových diváků.

Deset týmů se rozdělilo do dvou skupin po pěti, ze kterých první čtyři mančafy postupovaly do čtvrtfinále. Letošní ročník přinesl velké množství branek a často i hokejové výsledky jako 9:1, 6:1 nebo 6:2. Diváci v tomto ohledu museli být plně spokojeni, jelikož některé trefy byly přímo výstavní. Na posledním místě se tentokrát umístil Pagáč a druhým nepostupujícím týmem byl Přívoz. Ve čtvrtfinále proti sobě pak nastoupila Chasa proti ambicióznímu celku Kopec, který mladé šohaje s největší diváckou základnou, nutno dodat také že nejhlásitější a nejpůsobivější, porazil 3:1. Na sedmém místě skočila Zelená míle, která svůj čtvrtfinálový duel s celkem Za Humny prohrála až po penaltovém rozstřelu, kdy v normální hrací době skončil zápas remizou 1:1. Šestá skončila Větrná, kterou ve čtvrtfinále porazil Fléček 4:1. Páté místo pro Royal Bar bylo jistě zklamáním, o to smutnějším, že jej vyřadilo mužstvo složené z bývalých spoluhráčů nově hrajících za tým Esma, po výsledku 0:3.

Semifinálové zápasy nabídky kvalitní malou kopanou a opět padalo hodně gólů. Nejprve Fléček porazil Kopec 4:1 a vybojoval si další finálovou účast. Až do finále se probojoval nahecovaný

tým Esma, který vyřadil stálce turnaje Za Humny 3:0. Dravé mládí hrající za Kopec obsadilo nakonec krásné čtvrté místo, když podlehl na pokutové kopy hráčům Za Humny. Ti dokonale odčinili loňské desáté místo a jejich fanoušci mohli být se třetím místem spokojeni. Esma každého překvapila a svou první účast v turnaji přetavila ve výborné druhé místo, jelikož podlehla ve finále Fléčku 1:3. Přes počáteční smutek však druhé místo kluci hrající za Esmu oslavili ve velkém stylu až do brzkých ranních hodin. Vítězný Fléček zvláště díky gólmánovi Ondrovi Šrůtkovi a skvělým individualitám Pavlovi Haicerovi a Mojmíru Dobešovi zopakoval loňské vítězství. V příštím roce se tým pokusí o zápis do historie turnaje v podobě třetího vítězství v řadě. Jednou se to už fléčkařům povedlo v letech 2006 – 2008. Fléček hrál ve složení:

Ondra Šrůtka, Peťa Macháček, Mojmír Dobeš, Jirka Mlčoch, Jara Jaroš, Jara Jaroš jr., David Doležal, Pavel Haicer, Jara Adamec a Zbyňa Příkaský.

Individuální ocenění získali: za nejlepšího brankáře Jaroslav Šubín – Přívoz, nejlepším střelcem turnaje se stal s 11 brankami Pavel Haicer – Fléček a nejlepším hráčem turnaje byl zvolen Mojmír Dobeš, který se výraznou měrou zasloužil o úspěch vítězného

týmu. Turnaj se povedl, chlapi si zahráli, lidé se bavili, doufejme tedy, že příští rok nás opět navštíví týmy, které letos vynechaly a bude tak rekordní počet přihlášených. Kromě toho je zde možnost dalšího zlatého hattricku pro tým z Fléčku, což již dnes slibuje urputné souboje v příštím ročníku. Zelená je tráva, fotbal to je hra, ten kdo góly dává, jen ten vyhrává...

Ing. Jara Adamec

HODNOCENÍ STOLNÍCH TENISTŮ 2011 – 2012

Sezóna pro oddíl stolních tenistů začala již v září, kdy se otevřela tělocvična ZŠ, a tak se hráči po 4 měsících pauzování pustili do plného tréninku za zelenými stoly.

První týden v říjnu začala A mužstvu sezona zápasem s SKST Hodonín, který zvítězil 10-4. Tento výsledek naznačoval, že Rohatec nebude mít v podzimní části na různých ustlání, opak však byl pravdou. Rohatečtí hráči na podzim prohráli již pouze jednou, s pozdějším vítězem celého ročníku z Vracova. Druhá polovina sezony se nesla v trochu jiném duchu, neboť se zranil Radek Malošek, který neodehrál posledních 5 kol. Místo něj nastupoval Tonda Chvátal a vycházející naděje pro Áčko Michal Valuch, který dokázal vyhrát poslední zápas proti Únanovu ze Znojemska. A-tým hraje již několikátý rok ve stejném složení: David Kolář, Milan Drábek, Radek Malošek a Zbyněk Příkaský. Na konci sezony bylo z výsledků konečné 4. místo s minimální ztrátou na druhého (3 body).

Béčko, které v ročníku 2010-2011 postoupilo suverénně do okresní ligy, sestoupilo zase zpět. Hráči poznali, že okresní liga je nad jejich síly. Tři týmy mezi sebou soupeřily o to, kdo sestoupí - Vlkoš, Čejč a Rohatec. Nakonec byli šťastnější hráči Čejče, kteří o pouhé 3 body předstihli naše borce. Škoda že se kluci nesešli v silné sestavě na důležité zápasy, a vždy někdo chyběl. Béčko hrálo v sestavě: Tonda Chvátal, Jiří Kuchaříč, Jaroslav Luzum a Filip Blahůšek.

Družstvo „C“ bylo dlouhou dobu překvapivým lídrem okresního základu. Nakonec z toho bylo s 61 body krásné 4. místo. Hráči poctivě trénovali celou sezonu a bylo to při mistrovských zápasech znát. Tým je velmi vyrovnaný a věříme, že do budoucna budou další úspěchy. Za céčko hrají: Vlastimil Voznica, Stanislav Vymyslický, Dalibor Juryca, Petr Salaba, Michal Valuch. Je mou milou povinností upozornit na fakt, že pan Voznica je nejstarším aktivním hráčem okresních soutěží a tímto mu přejeme ještě mnoho vybojovaných soubojů a příjemných zážitků v našem kolektivu.

Deváté místo letos obsadil tým „D“, u kterého jsme byli zvyklí na poslední místo. Také zde se již projevuje poctivý trénink a snaha vítězit. Oporami tohoto družstva byli zejména Tomáš Chvátal a Tomáš Báborský, které doplňovali mladí a krátce hrající hráči – Jakub Rybecký, Stanislav Vymyslický ml., Pavel Říha, Patrik Maňák, Sindy Veselá a Lukáš Slabý. Tyto hráče vede Marek Rybecký, který s nimi také objíždí okresní turnaje, aby posbírali zkušenosti.

Jako každoročně se pořádá vánoční turnaj, který díky své mnohaleté tradici přiláká vždy nejen hráče domácího klubu, ale i borce ze vzdáleného okolí. Letos se opět účastnilo 20 hráčů. Vítězem se stal náš Tonda Chvátal, který dokázal porazit i hráče z krajské soutěže. Druhý už poněkoličkáte skončil Zbyněk Příkaský a třetí místo obsadil Petr Krakovič z Kyjova. Ve finále čtyřhry porazila dvojice Malošek/Chvátal pár Příkaský/Vinklárek. Chtěli bychom poděkovat paní Tomšejové za krásný dort, který byl hlavní cenou pro vítěze. Již se těšíme na letošní ročník, který bude snad stejně vydařený jako ten poslední.

Doufáme, že si mezi nás najdou cestu další děti, ale i dospělí, podařilo se nám získat automatického robota pro rychlejší moderní výuku stolního tenisu. Velmi rádi uvítáme na svých domácích zápasech fanoušky, jejichž povzbuzování vždy dokáže sportovce vybičovat k co nejlepším výkonům. Sportu zdar a ping pongu zvláště.

Za oddíl stolního tenisu Zbyněk Příkaský

Evropské centrum odškodného Vám nabízí pomocnou ruku:

-pomoc při získávání náležitého odškodnění osobám, které utrpěli vážné zranění při dopravní nehodě až 4 roky zpětně nebo pracovnímu úrazu až 2 roky zpětně.

Zachoval se k Vám nebo Vašim známým osud víc jak krutě?

Prodělali jste úraz, který jste si nezavinili? A navíc jste se setkali s nedostatkem finančních prostředků a přišli jste o práci?

Poškozený nesmí být současně i viník.

Společně s námi se můžete těchto starostí zbavit. Stačí se správně rozhodnout.

Spojte se s námi: Vzhledem k našemu know how, právnímu oddělení, spolupráci s advokáty a soudními znalci v oboru lékařství dokážeme získat odškodnění pro každého:

- Za újmu na zdraví
- Náklady na léčení
- Ušlý zisk
- Ztížené společenské uplatnění (trvalé následky)
- Finančně kompenzovat pozůstalé

Obratě se na největšího specialistu v odškodnění v České republice.

Pro bližší informace volejte nebo pište

Kontakt: Andrea Otáhalová

Tel: 728 209 082,

email: andrea.otahalova.ez@seznam.cz

STŘÍHÁNÍ PSŮ

*malých a středních plemen včetně voříšků
po domluvě i v sobotu a neděli*

Za Humny 7
Rohatec

Tel.: 721 256 493
Hunčová Jindra

Malířství tapetářství - Bělohoubek

- Malířské, natěračské práce.
- Tapetování, ozdobné dekorační techniky.
- Návrhy interiérů - stylování, výběr tapet.
- Stěrkané omítky, imitace betonu.
- Nátěry fasád včetně barevného návrhu.
- Nátěry střech rovné i šikmé.

ZDARMA

NACENÍM, PŘEDVEDU KATALOGY TAPET A DEKORACÍ

Kontakt: 777 614 992 e-mail: marekbelohoubek@seznam.cz

Rekoplus⁺CZ

Nabízíme kompletní rekonstrukční,
zednické a stavební práce:

- ✓ Obklady, dlažby, omítky, štuky
- ✓ Kompletní rekonstrukce bytových jader
- ✓ Rekonstrukce bytů a domů
- ✓ Sádkartóny, Zámkové dlažby, Fasády

Kompletní kalkulace a návrh zdarma. Ke
každé zakázce klademe maximální důraz.

Tel: +420 776 808 871 www.rekoplus.cz
Mail: info@rekoplus.cz

Dárkové a zahradní centrum

Hodonín, Legionářů 2
(naproti gymnázia)

www.bonsai-shop.cz

www.tajnedarky.cz

www.citrus-shop.cz

originální dárky,
exotické rostliny,
keramika, plasty,
substráty, hnojiva

tel.: 737 856 904

Římskokatolická farnost Rohatec

Vás srdečně zve na

OSLAVU 100. VÝROČÍ

POSVĚCENÍ KOSTELA SV. BARTOLOMĚJE V ROHATCI

sobota 20. 10. 2012

PROGRAM:

9,15 – přivítání hostů na Obecním úřadě

10,00 – koncelebrovaná mše svatá

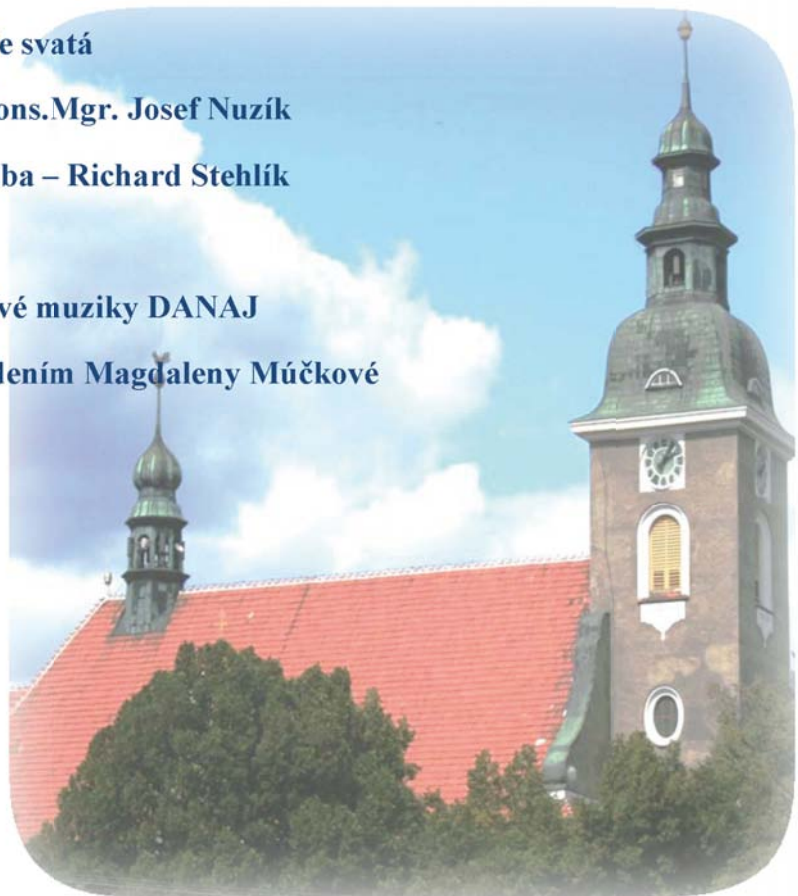
hlavní celebrant Mons.Mgr. Josef Nuzík

14,00 – 15,00 varhanní hudba – Richard Stehlík

15,00 – slavnostní koncert

Strážnické cimbálové muziky DANAJ

pod uměleckým vedením Magdaleny Múčkové

V tento den bude také otevřeno obecní muzeum.

Rohatecká obec – občanský zpravodaj vydávaný Obecním úřadem v Rohatci. Řídí redakční rada při OÚ Rohatec, redaktor Stanislav Zela, členové Zdeněk Bíza, Mgr. Barbora Březovičová, Luděk Durďák, Milan Henčl, Vlastimil Hlaváč, Lenka Hostýnková, Marie Hovězáková, Ing. Antonín Jaroš, Anna Kolofíková, Mgr. Miroslav Králík, Ing. Drahoslav Melo, Ing. Jiří Trávníček, Božena Vláčilová. Otištěné názory a stanoviska nemusí vždy odrážet názor redakce.

Redakce si vyhrazuje právo upravovat a zkracovat příspěvky, aniž by byl změněn jejich smysl.

Vychází šestkrát ročně nákladem 700 kusů. Zaregistrováno Ministerstvem kultury ČR: MK ČR E 12419.

Grafická úprava a tisk: Petr Brázda – vydavatelství Břeclav.

tel.: 518 359 230, webové stránky: www.rohatec.cz, e-mail: info@rohatec.cz.